

Ceturtdien Preiļu mediķi rīkoja piketu

Mediķi nelolo ilūzijas, ka pēc streika viņi sagaidīs savu prasību izpildi un pilnīgu valdības izpratni. Neatliekamās medicīniskās palīdzības automašīnu sirēnas, kas skanēja streika dienā, visdrīzāk, līdz valdības viru ausīm izskanēja. Foto: M.Rukosjevs

Šo ceturtdien Preiļu slimnīcas ārsti, medicīnas māsas, neatliekamās palīdzības nodaļas darbinieki un sanitāres, atbalstot Veselības aprūpes un sociālo darbinieku arodbiedrības (VASDA) lēmumu turpināt streiku, pie slimnīcas uzņemšanas nodaļas rīkoja piketu. Protesta akcijā, kas ilga no pulksten 10.00 līdz 11.00, piedalījās aptuveni piecdesmit cilvēku.

Lai gan Ministru kabinets uzskata, ka darījīs visu, kas bijis tā spēkos, lai streiks 18. jūlijā nenotiktu, medicīnas darbinieki nav pārliecināti, ka solītais tiks izpildīts. Oktobrī gaidāmo parlamenta vēlēšanu tuvums un tam sekojošā valdības maiņa var būt viens no galvenajiem iemesliem mediku galveno prasību īstenošanai.

Arodbiedrība streikotāju prasības par izpildītām atzīs tikai tad, kad mediķi reāli saņems lielākas algas un valsts budžeta projektā būs ierakstīts 25,7 miljoni latu liels finansējuma pieaugums veselības aprūpei. Parāds veselības aprūpes iestādēm sasniedzis 23,3 miljonus latu.

VASDA un arī labklājības ministrs Viktors Jaksons nav mierā ar to, ka gandrīz visu streika prasību izpilde un atbildība novelta uz Labklājības ministrijas pleciem, bet pirmā un galvenā mediku prasība – veselības aprūpi atzīt par prioritāti valdības deklarācijā – ir atbalstīta tikai vārdos, jo nekādas izmaiņas valdības deklarācijā nav izdarītas. Arī par nākamajā gadā nepieciešamajiem 25,7 miljoniem latu algu palielinājumam vidēji līdz 140 latiem runas nav bijis, jo par to tiesīga lemt būs tikai jaunā valdība pēc 8. Saeimas vēlēšanām.

— Mēs pilnībā atbalstām visu Latvijas medicīnas darbinieku prasības un solidarizējamies ar kolēģiem, kuri šodien (18. jūlijā, red.) piketē pie Ministru kabineta Rīgā, — jautāts par protesta formas izvēli, «Novadniekam» teica Preiļu slimnīcas arodbiedrības komitejas priekšsēdētājs ārsts Juris Kļaviņš. Mediku centienus paaugstināt slimnīcu finansējumu, pilnveidot ne-

atliekamās medicīniskās palīdzības sistēmu un palielināt medicīnas darbinieku algas pilnībā atbalsta arī lielākā daļa Preiļu slimnīcas pacientu. Piketa dienā slimnīcā uzturējās 95 pacienti, 65 no viņiem aptaujas lapās rakstiski apliecinājuši mediku tiesības prasīt algu paaugstinājumu un medicīnas nozares finansējuma palielināšanu.

Svarīgākais ir panākt, lai mediku algu paaugstināšanai paredzētais finansējums «nenokļūtu» pa ceļam, bet nonāktu sanitāru, māsu un ārstu līdz šim plānajos maciņos. Nepieciešams izstrādāt mehānismu finansu līdzekļu novirzīšanai tieši darba samaksai.

«Mediķi nav vergi», «Cik ilgi solīto gaidīt?» — šie vārdi bija uzrakstīti uz piketētāju plakātiem. Taču, izņemot piketa dalībniekus, Preiļu slimnīcas pacientus un žurnālistus, mediku izmisuma saucienus neviens nepamanīja. Par piketa norisi bija informēta VASDA vadība Rīgā, kā arī Preiļu rajona padome, taču medicīnas darbinieki labi saprot, ka pašvaldību iespējas palīdzēt ir ļoti ierobežotas.

Latvijas Sarkanā Krusta Preiļu rajona nodaļas vadītāja, Preiļu slimnīcas arodbied-

rības komitejas priekšsēdētāja vietniece Viktorija Upeniece atzina, ka visneapskauzamākajā situācijā pašlaik ir medicīnas māsas. Viņas, saņemot nieka grašus, strādā ar milzīgu pārslodzi. Arvien pieaugoša medicīnas pakalpojumu dārdzība ir galvenais iemesls, kāpēc stacionāros nonāk pacienti ar dziļi ielastām un smagām kaitēm. Viņu apkopšana un ārstēšana no vidējā medicīniskā personāla paredzētais finansējums «nenokļūtu» pa ceļam, bet nonāktu sanitāru, māsu un ārstu līdz šim plānajos maciņos. Nepieciešams izstrādāt mehānismu finansu līdzekļu novirzīšanai tieši darba samaksai.

Asus vārdus situācijai veselības aprūpē veltīja arī Preiļu slimnīcas neatliekamās medicīniskās palīdzības nodaļas vecākais feldšeris Valdis Casno. Kādu palīdzību nelaimē nonākušam cilvēkam var sniegt ātrās palīdzības feldšeris, ja lielāko daļu no nepieciešamā aprīkojuma nevaram iegādāties, sašutis jautā feldšeris. Mums ir tālu līdz situācijai, kāda uz «ātrajiem» Rīgā bija pirms desmit gadiem, tāpēc nav ko brīnīties, ka nodaļa pagaidām nav sertificēta.

L.Kirillova

Laikrakstu «Novadnieks» augustam un pārējiem gada mēnešiem jūs varat abonēt

līdz 27. jūlijam un vinnēt

IU «Volkovs», IU «Arka», V.Šoldres IU, veikala «Astra», veikala «Ģimenīte», IU «Komar Karate Klubs Aglona», SIA «Salang - Preiļi», «Unibankas», IU «Afrodītes dārzs», IU «Paula 3», «Grindeks», SIA «LETTGLAS» un «Lattelekom» balvas.

ZIŅAS

Līvānieši diennakti paliek bez ūdens

Trešdien ap pieciem no rīta Līvānos notika avārija vienā no centralizētās ūdensapgādes sistēmas posmiem Lāčplēša ielas rajonā, kā rezultātā vairāku daudzstāvu māju iedzīvotāji diennakti palika bez dzeramā ūdens, nedarbojās arī kanalizācija. Kā «Novadnieks» uzzināja p/u «Dzīvokļu un komunālā saimniecība» ūdensvada un kanalizācijas iecirkni, avāriju izraisīja čuguna caurules pārrāvums, kas radies smagā transporta kustības ietekmē. Ūdensvada labošanas un cementēšanas darbi turpinājās līdz trešdienas pēcpusdienai, taču ūdens padeve tika atjaunota tikai ceturtdien no rīta, lai pa nakti cements pagūtu sacietēt. Avārijas apakšzemes ūdensvadu komunikācijās Līvānos neesot nekāds retums, taču tik liels negadījums, kad bez ūdens palika četrus piecstāvu dzīvojamu māju iedzīvotāji, pēdējā laikā nav bijis.

Līvānu ģimnāzijas direktorei – ministrijas apbalvojums

Par ieguldīto darbu izglītības jomā un profesionalitāti Izglītības un zinātnes ministrijas balvu nākamnedēļ Rīgā pasniegs Līvānu ģimnāzijas direktorei Maijai Kručiņinai, «Novadnieku» informēja ģimnāzijas direktores vietniece Inese Magdaļenoka. Šogad paliek desmit gadi, kopš M.Kručiņina ir Līvānu ģimnāzijas direktores amatā.

Līvānu slimnīcas sertifikācijai nauda būs

Finansu ministrijas Pašvaldību aizņēmumu un garantiju pārraudzības padomes 10. jūlija sēdes darba kārtībā tika iekļauts jautājums par kredīta piešķiršanu Līvānu novada domei, kurai tas nepieciešams, lai nodrošinātu slimnīcas sertifikāciju. Saņemts pozitīvs lēmums, un šo trešdien Finanšu ministrijā pašvaldībai piešķirts kredīts 25 000 latu apmērā, kuru vajadzēs dzēst no nākošā gada budžeta, informē domes vadītājs Visvaldis Gercāns. Viņaprāt, pašvaldībai ir ļoti paveicies, savlaicīgi iesniedzot pieteikumu un saņemot aizdevumu gan slimnīcas sertifikācijai 25 000 latu apmērā, gan kurināmā iegādei 80 000 latu apmērā. Līvāni ir viena no pēdējām pašvaldībām, kurai šogad izdevās piesaistīt valsts kredītsursus, jo pašvaldību aizdevumiem paredzētā summa Valsts kasē izsīkusi jau gada pirmajā pusē. Saspringto situāciju, kad jau aprīlī valsts kredītlimits pašvaldībām bija izsmelts, V.Gercāns nosauca par valsts budžeta sastādītāju neprofessionalitātes sekām.

Aicina kopā bioloģiskos zemniekus

Ceturtdien, 27. jūlijā pulksten 11.00 uz demonstrējuma semināru zemnieku saimniecībā «Mel-dri», kur saimnieko Silvija un Roberts Pastari, aicināti visi rajona bioloģiskās lauksaimniecības piekritēji. Kā informēja rajona lauksaimniecības konsultāciju birojā, būs iespēja iepazīties ar zemnieku pieredzi un palūkoties, kā šogad veicies ar kāpostu audzēšanu, izmantojot bioloģiskas metodes. Par videi draudzīgu saimniecību zemniekiem stāstīs arī Latvijas Lauksaimniecības universitātes pasniedzēja Dzidra Greišmane, savukārt Kanādas latvietis Gunārs Šubiņš dalīsies pieredzē par kooperācijas iespējām bioloģiskajā lauksaimniecībā. Plašāka informācija pa tālruniem 5307126 un 5307128.

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Centrālā vēlēšanu komisija reģistrē pirmos kandidātu sarakstus un svin jubileju

Centrālā vēlēšanu komisija (CVK) 18. jūlijā reģistrēja pirmos trīs 8. Saeimas vēlēšanām iesniegtos deputātu kandidātu sarakstus. Kā pirmie 8. Saeimas vēlēšanām reģistrēti Sociāldemokrātu Savienības deputātu kandidātu saraksts, «Tēvzemei un Brīvībai»/LNNK deputātu kandidātu saraksts un Krievu partijas deputātu kandidātu saraksts, informē CVK priekšsēdētāja palīdzē Kristīne Bērziņa. Visi trīs saraksti vēlēšanām reģistrēti visos piecos vēlēšanu apgabalos – Rīgā, Vidzemē, Latgalē, Kurzemē un Zemgalē. Nākamā diena, kad CVK var iesniegt deputātu kandidātu sarakstus, ir otrdiena, 23. jūlijs. Jau ziņots, ka sarakstu iesniegšana 8. Saeimas vēlēšanām ilgs līdz 6. augustam.

Šodien, 20. jūlijā, aprit 80 gadi, kopš Satversmes sapulce 1922. gadā paziņoja, ka 1. Saeimas vēlēšanu vadīšanai izveidota Centrālā vēlēšanu komisija. Toreiz CVK uzdevumi daudz neatšķirās no tiem uzdevumiem, kas CVK veicami šodien. Jubileju CVK atzīmē ar 1. Saeimas vēlēšanām veltītu izstādi.

ES uztraucas par difteriju Latvijā

Pagājušajā gadā Latvijā reģistrēti 91 difterijas slimnieki, bet četri cilvēki miruši, liecina Sabiedrības veselības aģentūras (SVA) informācija. Šogad saslimuši jau 30 cilvēki, trīs miruši. Eiropas Savienības eksperti pauž bažas, ka bīstamā slimība no kaimiņvalstīm varētu ienākt arī ES, kur tā nav konstatēta jau 20 gadus, tāpēc iedzīvotāju imunitāte nav sevišķi augsta. SVA atgādina, ka Latvijā pret difteriju var potēties bez maksas.

Jūrā un ezeros zied toksiskās zilaļģes

No Gollandes Latvijas krastam Baltijas jūrā tuvojas potenciāli bīstamās un toksiskās zilaļģes, savukārt citas, vēl bīstamākas sugas zilaļģes daudzos Latvijas ezeros jau zied. Aļģu toksīni var radīt nopietnu saindēšanos, kuras pazīmes ir alerģiski izsitumi, nieze, dermatīti, slikta dūša, vemšana, caureja, paaugstināta temperatūra, iespējami aknu darbības traucējumi. Speciālisti uzskata, ka situācija, saglabājoties siltam un saulainam laikam, var kļūt vēl nopietnāka, taču valdība zilaļģu toksīnu pārbaudes joprojām nav iekļāvusi obligāti pārbaudāmo parametru sarakstā.

Daudz pārkāpumu pārtikas aprītē

Karstajā laikā pievērsot pastiprinātu uzmanību produktu uzglabāšanas un realizācijas noteikumu ievērošanai, Pārtikas un veterinārais dienests (PVD) nedēļas laikā atklājis daudz pārkāpumu, ziņo LETA. 88 gadījumos konstatēta higiēnas noteikumu neievērošana uzņēmumos, visvairāk Rīgas pilsētas uzņēmumos – 15, Ventspils – 4, Liepājas – 10, bet Daugavpils – 8 gadījumos.

Latvijas attīstība – stabila

Latvijas tautsaimniecības attīstības temps arī šogad būšot stabils, bet iekšzemes kopprodukta pieaugums saglabāšoties plānotajā 5% līmenī, prognozē Ekonomikas ministrijas speciālisti. Inflācija varētu saglabāties zemā līmenī un gadā kopumā veidot 2,5%.

Ziņas sagatavoja L. Kirillova

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs – SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@apollo.lv

Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),

1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo

redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē.

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī
(trešdien, sestdien).

INFORMĀCIJA

Sertificētā iestādē – sertificēti ģimenes ārsti

Pagājušajā nedēļā astoņi ģimenes ārsti no Preiļiem sekmīgi nokārtoja ģimenes ārstu sertifikācijas komisijas pārbaudījumus un varēs praktizēt turpmākos piecus gadus.

Pirmo reizi Latvijas Ārstu biedrības sertifikātu (rakstisku apliecinājumu par kvalifikācijas piešķiršanu) ģimenes ārsti saņēma 1997. gada jūlijā. Tas viņiem deva tiesības praktizēt par ģimenes ārstiem visā Latvijas Republikas teritorijā, kā arī reģistrēt savas ģimenes ārstu prakses. Kā

«Novadnieku» informēja Preiļu slimnīcas direktora vietniece Gita Džeriņa, ģimenes ārstu sertifikācijas komisija septiņu cilvēku sastāvā ieradās nesen sertificētajā Preiļu slimnīcā un uzklauzīja katru no resertifikācijai piešķirtajiem ārstiem.

Ģimenes ārsta sertifikāts uz pieciem gadiem tika atjaunots sekojošiem ārstiem – Jānim Anspokam, Gitai Džeriņai, Staņislavam Rutkovskim, Martai Veitai, Anatolijam Ruskulim, Zitai Laizānei, Valentīnai Litvinovai un Ļubovai Kirsanovai. Kopš iepriekšējā sertifikāta saņem-

šanas ārstiem piecu gadu laikā regulāri bija jānācās un jāapmeklē dažādi kursi kvalifikācijas paaugstināšanai dažādās medicīnas nozarēs, piemēram, ķirurģijā, iekšējās slimībās, pediātrijā, ginekoloģijā, kā arī acu un ausu, kakla un deguna slimībās. Atšķirībā no pirmreizējās sertifikācijas, kad ārstiem bija jābūt gataviem atbildēt uz diviem tūkstošiem iespējamo komisijas jautājumu, šoreiz komisija vēlēās pārliecināties, vai dakteri ir pietiekami cērtīgi apmeklējuši kursus. Sarunu gaitā tika pārrunātas daudzas praktiskas lietas, jo

pieci no atbraukušās komisijas locekļiem ir praktizējoši ģimenes ārsti, tāpēc viņiem bija svarīgs kolēģu viedoklis par situāciju medicīnas aprūpē un iespējām to uzlabot.

Kā informēja ģimenes ārste G. Džeriņa, arī šoreiz sertifikāts tiks izsniegts uz pieciem gadiem, kuru laikā turpināsies mācības un iepazīšanās ar jaunākajām atziņām un sasniegumiem medicīnā. Ģimenes ārstam jābūt visziņošākam speciālistam, jo viņa rokās ir daudzu cilvēku veselība, tāpēc mācīties vajag nepārtraukti, teica ārste.

L. Kirillo

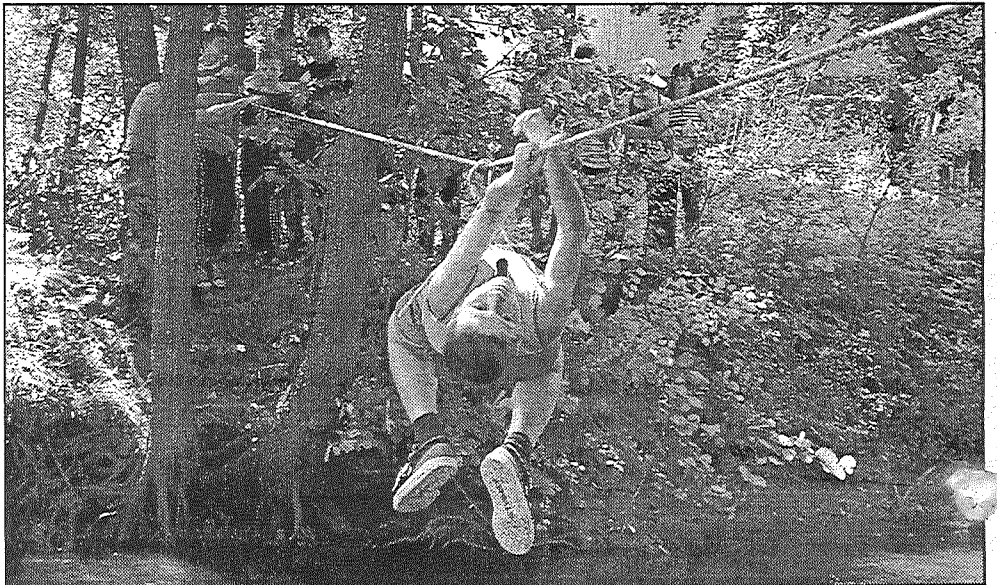
Jaunsargi vasaras nometnē

Jaunaglonas arodvidusskolā nedēļu darbojās Zemessardzes 35. kājnieku bataljona jaunsargu vasaras militārā sporta nometne. Tajā uzturējās 108 rajona jaunsargi, praksē nostiprinot mācību gada laikā iegūtās teorētiskās zināšanas.

Kā informēja nometnes vadītājs, zemessardzes virsseržants Jānis Pintāns, nometnē piedalījās jaunsargi no visām bataljona jaunsargu vienībām. Mācības nometnē vadīja 35. bataljona zemessargi, kā arī ārrindnieki.

Jaunsargu vienības darbojas Līvānu ģimnāzijā un 2. vidusskolā, Preiļu 1. pamatskolā un 2. vidusskolā, Vārkavas, Aglonas, Rudzātu, Riebiņu vidusskolā, Aizkalnes, Priekule, Rožupes pamatskolā.

Turpinājums 8. lappusē.

● Rajona jaunsargu vasaras nometnē, praksē apgūstot teorētiskās zināšanas, katram nācās šķērsot upi arī šādā veidā. Kaut arī pirms pieākēšanās pie troses instruktors pārbaudīja, vai stiprinājums ap vidukli drošs, bet upes otrā krastā nostāties uz savām kājām palīdzēja pieredzējis zemessargs, šāda karināšanās virs Tartakas ūdeņiem bija īsta drosmes pārbaude. Foto: M. Rukosjuvs

Saņemti sertifikāti ar vērtējumu centralizētajos eksāmenos

Rajona vidusskolu absolventi šonedēļ saņēma sertifikātus ar zināšanu novērtējumu centralizētajos eksāmenos. No Izglītības un zinātnes ministrijas Izglītības satura un eksaminācijas centra (ISEC) tos atveda rajona izglītības pārvaldes speciāliste Dzintra Šmukste, atbildīgā par valsts pārbaudījumu norisi rajona skolās.

Kā informēja Dzintra Šmukste, patīkami, ka šogad rajona skolas nav saņēmušas nevienu kritisku pārmetumu par eksāmenu norises instrukciju neievērošanu, kā tas bija iepriekšējos gados. Pērn atsevišķām skolām tika izteiktas piezīmes par to, ka, iespējams,

skolēni pieļāvuši atbilžu norakstīšanu vienam no otra. Šogad skolotāji eksāmenu gaitai sekojuši rūpīgāk.

13 rajona vidusskolēni uzrādījuši visaugstākās zināšanas, kas atbilst A līmenim (10 bales). Deviņi no viņiem ir Līvānu ģimnāzijas absolventi. Zane Gaiduka, Dina Baltmane, Elīna Viļuma, Karīna Trofimova, Zane Karpenko, Zane Māsāne augstāko vērtējumu saņēma par zināšanām ģeogrāfijā. Šīs skolas skolēni Jānis Antuzevičs ir saņēmis vislabāko sertifikātu starp šī gada absolventiem. Viņa zināšanas angļu valodā un matemātikā novērtētas kā A līmenim atbilstošas, bet vēsturē sasniegts B līmenis. Didzis Staris no Līvānu ģimnāzijas A līmeņa zināšanas

uzrādīja angļu valodā, bet Anda Kraukle – bioloģijā.

Sertifikātus ar A līmeņa vērtējumu saņēma arī trīs Preiļu Valsts ģimnāzijas skolēni: Inga Lakševica – angļu valodā, Ginta Kursīte un Līga Kļavinska – matemātikā. Arī Ginta Kursīte kļuvusi par vienu no vislabākajiem sertifikātiem īpašnieci. Angļu valodā un vēsturē viņa sasniegusi B līmeni.

Taču, kā Dzintra Šmukste darīja zināmu, rajona vidusskolu absolventi, kas izglītību ieguva krievu valodā, slikti pārvalda valsts valodu. Skolu beidzot, absolventi saņem dokumentu par valsts valodas prasmi, kurā A līmenis ir viszemākais (atbilst F līmenim, kas praktiski nozīmē vieninieku). Šādu, viszemāko valsts

valodas prasmes līmeni uzrādījuši divi Līvānu 2. vidusskolas absolventi. Ar 1B līmeni, kas arī ir ļoti zems, novērtētas 16 skolēnu zināšanas.

Dzintra Šmukste atzina, ka uztraucoši ir rezultāti atsevišķos priekšmetos, kuros skolēni kārtojuši eksāmenus pēc savas izvēles. Aglonas vidusskolā astoņi skolēni bija izvēlējušies kārtot matemātiku, septiņi no viņiem, kā informēja Dzintra Šmukste, ieguvisi viszemāko vērtējumu – F līmeni.

Paredzēts, ka jau no 2004. gada augustskolās iestājsāmenu vietā uzņemšana notiks pēc sertifikātiem. Jau šogad dažu augstskolu atsevišķās specialitātēs tiek pieprasīts uzrādīt sertifikātus.

L. Rancāne

LĪVĀNU NOVADĀ, REDAKCIJAS SLEJA

Ceļazīme uz Briseli – Līvānu centrā

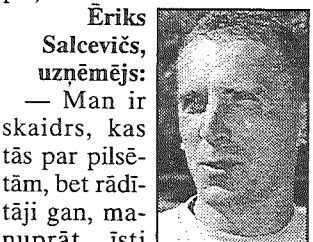
Jūlija sākumā, labiekārtojot Līvānu pilsētas laukumu iepretim bijušajai poliklīnikas ēkai, viri darba drēbēs stiprināja laternu stabus un izvietoja soliņus, kā arī raka palielu, apaļu bedri līdzās trotuāram. Ļaudis nodevās minējumiem, ka varbūt tur ierīkošot strūklaku ar čurājošu puisīti, piemēram. Taču patiesībā uz bruģētā apļveida pamatiņa pacēlās iespaidīgs koka ceļastabs, kādus senatnē mēdza likt krustcelēs ar norādēm «krogs», «baznīca» vai «dzirnavas». ES PHARE finansētā projekta INFORA ietvaros līdzīgs ceļastabs tagad ir arī Līvānos. Tas norāda attālumus līdz Jersikai (kaimiņpagasts), Ukmerģei (Līvānu sadraudzības pilsēta Lietuvā) un Briselei (nosacīta Eiropas Savienības galvaspilsēta). «Novadnieks» centās noskaidrot, kā jauno vides elementu vērtē pilsētas ielās sastaptie līvānieši.

Monika Kazule, pensionāre:
— Norādes zīmes parādīšanās pilsētā man bija liels pārsteigums. Manuprāt, tā ir laba ideja, viens labs darbs, kas izdarīts. Nu, piemēram, Brisele. Tas liek padomāt, ka arī mums ir zināms sakars ar Briseli Eiropas Savienībā, tāpat ar sadarbības rajonu Ukmerģi. Tās ir labi, ka te, pilsētas centrā, labiekārto skvēru, tikai jāskatās, lai par visu būtu padomāts. Ievēroju, ka jau pirmajā dienā, kad uzstādīja soliņus, te pulcējās daudz jauniešu, bet diemžēl otrā rītā apkārt mētājās tukšas pudeles, saulespuķu sēklas, citi atkritumi. Gribēju pat zvanīt policijai, lai viņi kaut reizi atnāk te un paskatās. Nu, jā, arī atkrituma urnu vēl nav.

Vecāka gadagājuma cilvēkiem Līvānos bieži vien nav kur apsēties, piemēram, saldējumu apēst. Parasti sēž tepat skvērā, blakus bijušajam kinoteātrim, ēnā, zem kokiem. Gribētos vairāk tādu atpūtas vietu, kur acis priecē puķes.

Ēriks Salcevičs, uzņēmējs:
— Man ir skaidrs, kas tās par pilsētām, bet rādītāji gan, manuprāt, isti nav uz pareizo pusi. Ar kādu domu šis stabs uzstādīts? Manuprāt, ar domu par Latvijas iestāšanos Eiropas Savienībā. Kādā saistībā ir norāde uz Ukmerģi, isti nezinu. Visumā ļoti labi, ka pilsētu sakārto, tikai vajadzētu vēl vairāk. Patīk, ka Preiļos bruģē ietves, Līvānos tas ir sāpīgs jautājums, kam vajadzētu ķerties klāt. Šajā laukumā, kur uzstādīts ceļa stabs, labiekārtotāji vēl varētu daudz darīt. Tē darbs pilsētas arhitektei un citiem kompetentiem cilvēkiem. Kāpēc Līvānos nevarētu, piemēram, strūklaku izveidot? Skaisti, vasariņi.

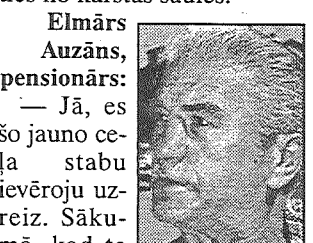
Elmārs Auzāns, pensionārs:
— Jā, es šo jauno ceļa stabu ievēroju uzreiz. Sākumā, kad te raka, abi ar sievu nobrinājāmies, ko gan te taisīs. Domājām, ka tādu apaļu puķu dobi. Jau otro reizi eju tam

Ilona Presņakova, līvāniete:
— Ideja nav slikta, izskatās interesanti, tikai uzrakstus vajadzēja daudz spilgtākus, tagad tie neizceļas, bet pazūd. Kas brauc garām, varbūt pat nemaz nepamana. Kāpēc stabu te uzlika? Poliklīnikas ēkā būs novada dome, tāpēc arī uzlika – skatam. Laukuma iekārtojums? Manuprāt, krāsu izvēle nav īsti pareiza. Melnie laternu stabi neiederas, arī koka skulptūra, kuru laikam sauca «Meteorītu ķērājs» man ne pārāk patīk, bet, ja jau uzlika, lai stāv. Laukumā obligāti vajadzīgas atkritumu tvertnes, jo vakaros te pulcējas jaunieši, nav kur izmest atkritumus. Pilsētā ļoti trūkst soliņu, nav kur apsēties. Ja salauž, vietā nekas netiek taisīts.

Modrīte Pinupe, fonda «Baltā māja» darbiniece:
— Vienīgais, ko varu pateikt, cilvēki ir šokēti, kāpēc nav uzstādīta norādes zīme uz Rīgu un attālumus līdz tai. Gabaliņu tālāk ir ceļazīme uz Preiļiem, bet attālums ne līdz Rīgai, ne Daugavpilij nav norādīts. Šķiet, ka daudzi šo ideju nav sapratuši, ironizē pat, ka ceļazīmes rādot uz slimnīcas un morga pusi. Tas, ka pilsētas centrā būs soliņi, ir apšveicami, gribētos tikai, lai būtu vairāk apstādījumu, tieši lielāku koku un krūmu, kur patverties no karstās saules.

Ina Lazdāne, līvāniete:
— Mūsu domei ir humora izjūta. Kad ieraudzīju šo stabu, pirmā doma bija, ka ir nospraustas novada paplašināšanās robežas. Par Jersiku jau sen runā, ka tā varētu pievienoties Līvāniem. Tad vēl arī lietuviešus paņemsim klāt un Briseli arī pie reizes. Vispār jau ideja pati par sevi nav slikta. Virs stāstīja, ka ārzemēs šādas ceļa zīmes tiešām liek, bet tad viss augšas līdz apakšai. Un tur ir pasaules valstu galvaspilsētas. Ja tā, tad viss ir skaidrs. Bet šeit norādes tikai trīs, pie tam, nevar atrast sakarību starp Jersiku un, piemēram, Briseli. Ja nu vienīgi, kā jau teicu, jaunā novada teritorija ir nosprausta.

G.Kraukle
Pūloties uzzināt ceļastaba idejas vēsturi, «Novadniekam» nācās konstatēt, ka

stabam garām un skatos. Ļoti labi, ļoti skaisti, ka ir uzrakstīts, cik tālu līdz kurai vietai jābrauc. Es gan tikai Jersiku zinu, bet «Brisele 2300» — kas tas tāds ir. Kas tur brauks? Kur viņa isti atrodas, jūs nezina? Tāda varēja arī nebūt, labāk būtu Preiļus, Daugavpili, Jēkabpili uzlikuši, kur mūsu cilvēkiem tiešām jābrauc. Bet Ukmerģe – tā man nav pazīstama, nezinu, kur atrodas. Diezin vai vairums līvānieši tādas vietas zina. Pēc manām domām, šīs norādes ir nederīgas.

G.Kraukle
Skatoties uz ogļu melno «Meteorītu ķērāju», gaišo koka ceļa stabu un riekstkoka krāsas parka soliņiem, pat cilvēkam bez īpašas dizainera un ainavu arhitekta izglītības ir skaidrs, ka pilsētas centra skvērā stils nav īsti līdz galam izturēts. Ir kaut kas no visa kā. Lai gan ideja par «Briseles stabu» patiesībā ir apšveicama, varbūt vērts parūpēties arī par «zemākām matērijām», uzstādot elementāras norādes, lai iebraucējam uzreiz kļūtu skaidrs, uz kuru pusi ir Rīga, uz kuru Daugavpils?

G.Kraukle
Foto: J.Magdalena

NOVADNIEKS

Jūsu jautājumus un ierosinājumus katru darbdienu uzklaušim pa tālr. 1-53-07056.

Klusējošās marionetes

Bez aplinkiem. Runa būs par Līvānu novada domes deputātiem. Tiem pašiem, kurus mēs savām rocinām attiecīgajā datumā (vēlēšanu dienā) uz attiecīga papīriša (biļetena) un attiecīgajā ailītē (pretī vārdam un uzvārdam), apzīmējot ar krustiņu, esam iecēlušī saulītē (deputāta kārtā). Lai turpmākos četrus gadus aizstāv mūsu intereses domē. Un punkts. Un gatavi rudzi. Un dzīvojam tik mierīgi nost, kamēr šie... Jā, ko tad šie?

Žurnālista darbs pagēr vienreiz mēnesī būt klāt domes sēdēs, kad nu var vērot, ko un kādas intereses tad katrs deputāts īstenībā aizstāv. Un tad var redzēt visu ko. Kā viens garlaikoti kavējas pašam vien zināmā pasaulītē, cits, galvu nokāris, pussnauzdā pusnomodā cilā roku balsojumā, cits uzdod vienu otru jautājumu «ponta pēc», cits – pēc būtības. Vēl kāds neliekas mierā, kamēr nav izurbies cauri skatāmā jautājuma jēgai, strīdas, oponē, apvaino, pārmet, piekāpjas, niknojas. Ja skatāmais jautājums būtisks un strīdēts tiek daudz, gadās, ka deputāti viens otru noved līdz mērenām sirdsklavēm un roku trīcēšanai. Tādās reizēs gaiss sēžu zālē gandrīz vai redzami vibrē no emocijām un tikai ar pūlēm aizturētas vēlēšanās pateikt visu, ko viens par otru domā. Sastrēgumsēdes mijas ar mierīgākiem periodiem, kad oponeti mēģina paslēpt savu iekšējo nepatiku vēsas pieklājības šķidrās cakās. Jo pašiem tak liekas, ka ir inteligenti, ka prot šķirt politiku no personīgās saskarsmes un strādāt vienam mērķim – saviem vēlētajiem.

Mēdz jau teikt, ka strīdos dzimstot patiesība. Un man no tiesas liekas, ka labi vien ir, ka viņi strīdas, oponē un apsauc viens otru. Neļauj, tā teikt, iesūnot pašapmierinātības siltajā sūnekļī. Lai tik strīdas uz nebēdu, ja kaut kriptiņu taisnības tādā veidā var panākt. Jo īstenībā tāpēc jau arī tika vēlēti un ievēlēti, lai strīdētos par interesēm. Bet intereses ir dažādas, tāpēc kādu no tām aizstāvēt var tikai strīdoties.

Daudz sliktāk ir ar tiem, kas klusē. Viņi tiešām visu laiku tikai klusē, paceļ roku un atkal klusē. Apmēram tā – man ne silts, ne auksts, jo ne mana čūka, ne mana druva. Gandrīz vai jāsaprot, ka šim personām, tautas vārdiem runājot, viss pie kājas. Tādos brīžos atviegloti nopūšos, ka neesmu par šiem cilvēkiem vēlējusi. Ka neesmu atdevusi savu balsi par mēmajiem. Nožēlojami un skumji kļūst par viņiem, klusētājiem. Ievēlētājiem, lai klusētu. Gan jau pašiem skaidrs, kurš to dūcīti viņiem pie rīkles tur. Kālabad viņi nobalso ar klusēšanu. Ar bezierunu paklausību un sirdsapziņas «stāvi pie ratiem» filozofiju, klusējot arī tad, kad būtu jāklūdz. Domāju pie sevis, cik cilvēkam vajag, lai aplūsinātu to runātāju iekšā, ko sauc par sirdsapziņu. Pilnu vēderu, jaunu mašīnu, labu algu, šķietami drošu amatu? Un vai tas atsver glūnīgu, nodurtu skatienu, nervozu kakla grozišanu vai kuņģa čūlu, piemēram?

Domes sēdēs šīs smalkās sakarības ir redzamas kā uz delnas un pat ar neapbruņotu aci. Zēl tikai, ka skatītāju ir tik maz, un «aktieriem» nav tā īsti, kur izvērsties. Domes sēdes ir labs veids, lai pārliedzinātos, kā deputāts tur aizstāv tavas/savas intereses. Uz domes sēdi katra mēneša pēdējā ceturtdienā var nākt ikviens iedzīvotājs, tās ir atklātas un nevienam nav jāpaskaidro, kāpēc viņam sagribējies palūkoties uz tautas priekšstāvjiem. Pie tam, par «izrādi» nav jāmaksā ne plūka graša. Toties var atbrīvoties no vienas otras ilūzijas un pie acīm pielipušas zvīņas, ieraugot vīru un sievu istās sejas. Te var apgūt īso kursu deputātu psiholoģijas izpratnē, kas lieti noderēs, kad nākošreiz dosieties pie urnām.

Pirmsvēlēšanu agitācijās jau viss skan skaisti, un domnieku darbam tur izraudzītas skanīgās «veidot», «veicināt», «rūpēties», «atbalstīt», «sekmēt», «turpināt», «saglabāt», «pilnveidot», «garantēt» un «sakārtot» verbālās formas. Tikai, kad nonāk pie lietas, izrādās, ka viss pulveris jau izšauts, un vairāk nav ko teikt. Jo jāklusē.

G.Kraukle

«Novadnieka» lasītājiem garšo eksotiski ievārījumi

Jūnija vidū laikraksta «Novadnieks» redakcija kopā ar saviem sadarbības partneriem – individuālo uzņēmumu «Volkovs» (īpašniece Zoja Volkova), SIA «Arka» (direktors Ārijs Vucāns) un individuālo uzņēmumu «Komar Karate Klubs Aglona» (īpašnieks Igors Komars) piedāvāja mūsu lasītājiem, kuri pasūtījuši laikrakstu jūlijam un pārējiem mēnešiem līdz gada beigām, iespēju piedalīties loterijā un vinnēt cukuru, kas ievārījumu gatavošanas un konservēšanas laikā lieti noder. Mūsu ikgadējo un uzticīgo abonentu atsaucība bija liela. Laikraksta 3. jūlija numurā publicējam to septiņu veiksminieku uzvārdus, kuri bija vinnējuši saldās balvas.

Gaidot lasītājus ierodamies redakcijā pēc vinnesta, kopā ar saviem sadarbības partneriem uzņēmējiem nolēmām, ka cukuru vis tik vienkārši neatdosim – prasīsim pretī visgaršīgākā ievārījuma, kompota vai cita našķa recepti, kā arī lūgšim pastāstīt par sevi.

ZOJA PAHOMOVA no Preiļiem neslēpa savu prieku un teica, ka viņai tas esot pirmais vinnests mūžā. — «Novadnieku» parasti pasūtu uz pusgadu, — viņa teica. — Tā rīkojos arī šoreiz un izsludinātajai loterijai īpašu uzmanību nepievēršu. Ieraudzīju savu uzvārdu laikrakstā un no sirds nopriecājos – pašā laikā. Padalīšos vinnestā ar vecākiem. Viņi ir pensionāri un dzīvo Līvānos, bet es strādāju SIA «Ingrid'A» par degvielas uzpildes stacijas vadītāju. Atzišos, bez «Novadnieka» nemaz nevaru iztikt, jau trīs gadus ar nepacietību gaidu iznākam ik numuru. Cītīgi izlasu no pirmās līdz pēdējai lapusei. Laikraksts man ir vis-

labākais skolotājs, tieši ar «Novadnieka» palīdzību labi iemācījos latviešu valodu. No sākuma gan likās, ka tekstos ir daudz svešu un nezināmu vārdu, bet tagad visu saprotu.

Manai ģimenei vislabāk garšo ievārījums no rabarberiem. Kilogramam rabarberu lieku klāt divus vai trīs ar visu mizīņu samaltus apelsīnus. Apelsīnu vietā var izmantot arī nogatavojušos banānus. Ievārījumam ir spēcīga eksotiska garša.

Alfons Mačāns no Vārkavas novada «Spūlēm» ieradās redakcijā, lai aizvestu cukuru savai māmuļai **VIKTORIJAI KIVLENICEI**. Tieši viņa esot viscītīgākā «Novadnieka» lasītāja jau ilgu gadus. Uz Preiļiem braukšana neiznākot bieži, jo lauku darbi steidzina. Šoreiz iepasījies kaimiņam par līdzbraucēju. Astoņdesmitgadīgā māmuļa palikusi mājās, kur jāpieskata govys, sivēni, visticamāk. Iepriekš loterijās neesot veicies, bet te, skatos, mātes uzvārds ierakstīts, saka Alfons. Re, kā paveicās. Ar mātes pensiju iz-

tīksana grūta, vēl zemes nodoklis jāsamaksā, citādi izdevumi, tāpēc abi priecājami par vinnestu. Dārzā aug jānogas, mežs tuvu, tur būs brūkleņu papildināms. Es salasīšu, mamma savāris, ēdīsim visu ziemu un jūs pieminēsim, tencināja Alfons.

JĀNIS VAIVODS no Vanagiem pēc savas saldās balvas nemaz netika, palūdzis kaimiņū Jāzēpu Ručevski, lai vinnestu pārved mājās, jo pats raujoties siena pļavā. Ručevska kungs stāstīja, ka Vanagos esot vismaz četri Vaivodi, kuriem Jānis vārdā, tāpēc skaidrībā tikuši tikai pēc tam, kad sameklējuši rokā «Novadnieka» abonēšanas kvītis. Par to, kādi ievārījumi un kompoti Vaivodu ģimenē vislabāk garšo, Ručevska kungs diemžēl nezināja stāstīt, tomēr pavēstīja, ka karamnieku esot daudz un gan jau būšot kāda recepte, ar ko bērņus un mazbērņus palutināt.

Arī pēc mūsu lasītājas **JANĪNAS DZENES** no Vārkavas novada «Gadžāniem» laimētajiem desmit kilogramiem cukura pati īpašniece nevarēja ierasties. Esot jāauklē mazbērņus, stāstīja viņas dzīvesdraugs. Labāk televīziju neskatoties, bet «Novadnieku» un «Lauku Avīzi» gan abi izlasot, rajona laikraksts viņu mājās esot bijis vienmēr. Vinnestu pirmais pamanījis dēls. Taisni brīnums, smej Dzeņa kungs, jo agrākos laikos tādi joki, ka vēl kaut ko par brīvu dod, neesot bijuši.

Cukurs saimniecībā lieti noderēšot, lai gan ievārījumos jau veselu maisu esot savārijuši. Pusotra spaiņa zemeņu salasījuši, melnes, ēkšķogas, upenes. Arī plūmju un ābolu raža šogad būšot lieliska. Ja cukurs paliks pāri, bērsim rīta kafijā, saimnieks saka un tencina devīgos sponsorus.

Rušonas pagasta Kastīres iedzīvotājam **RĒĢINAI BAŠKO**

10 kilogramus cukura aizveda viņas meita Skaidrīte. Māte zinājusi, ka būs izloze, viņai tā vien liecās, ka loterijā veiksies, jo tā neesot pirmā reize, kad tiekot kāda «Novadnieka» balva. Esot lustējušies jau divās «Preses ballēs».

Kur izmantos cukuru, jau skaidri zināms. Braukšot uz Rušēnīcas mežiem mellenēs, vēl visādi kompoti padomā. Bet gardāka ievārījums sanākot no ērkšķogām un banāniem. Uz kilogramu ērkšķogu jāliek vismaz divi banāni, lai dienvidu augļu garša jūtama.

Līvāniete **ZIGRĪDA ZONDORE** stāstīja, ka pēdējo reizi loterijā viņai laimējies vinnēt rubli vēl padomju laikos, tāpēc tagad bijusi pārsteigta, ieraugot savu uzvārdu laimētāju sarakstā. Kad naudas bijis vairāk un arī cukurs lētāks, saldumu ievārījumiem neželējusi, tagad berot taupīgāk. Mājiniekiem labi garšojot tradicionālie zemeņu, plūmju un ķiršu ievārījumiem, bet brūklenēm liekot klāt ābolus. Kārumnieku mājās pietiekoši, man ir pieci mazbērņi, našķi garšo visiem, teica Zondores kundze un tencinā laipnos sponsorus.

Akcijas «Abonē «Novadnieku» un piedalies cukura loterijā» vinnētāju sarakstā bija arī mūsu ilgdarbinātājs **PĒTERIS ZUKULIS** no Preiļiem.

Paldies par uzticību, mīlie lasītāji, un lai jums aukstos ziemas vakaros labi garšo šīs vasaras saldās našķi!

L.Kirilova

REKLĀMA

REKLĀMA

REKLĀMA

REKLĀMA

REKLĀMA

Evģēnija Leonoviča, Hipotēku bankas Preiļu nodaļas vadītāja

Kā vislabāk noguldīt naudu?

Zeķē vai bankā?

Par naudas krāšanu zeķē un ar to saistītām nebūšanām sacerēts ne mazums anekdožu. Tomēr katrā anekdotē slēpjas arī daļa patiesības – vēl arvien daudzi no mums, padzirdējuši, ka rads vai draugs noguldījis savus iekrājumus bankā, domīgi šūpos galvu un vaicās: "Bet vai tas ir droši?" Protams, visiem skaidrs, ka naudas glabāšana zeķē ir pagalam nedrošs un neizdevīgs pasākums, bet, pirms uzticēt savus iekrājumus kādai no komercbankām, daudzi vēl un vēlreiz apsvērs visus "par" un "pret". Varbūt šis raksts palīdzēs kādam izdarīt grūto izvēli, jo tā mērķis ir iepazīstināt jūs ar termiņnoguldījumu veidiem, kādus saviem klientiem piedāvā Hipotēku banka – vienīgā valstij piederošā komercbanka Latvijā.

Valsts garantēta drošība

Kā viegli noprast, noguldījumu drošība ir pirmais jautājums, par ko pilnīgu pārliecību vēlēties gūt ikviens potenciālais noguldītājs. Hipotēku banka uz šādām klientu rūpēm allaž raudzījies ar visdziļāko nopietnību, tāpēc jau kopš savas darbības sākumiem par galveno pamatprincipu izraudzījies klientu naudas drošību, kas sasniedzama, ievērojot konservatīvu piesardzību visos darījumos. Kā valstij piederošā komercbanka Hipotēku banka aktīvi iesaistījusies dažādos projektos, kas vērsti uz iedzīvotāju labklājības pieaugumu, un pārliecinoši pierādījuši sevi kā vienu no stabilākajām bankām Latvijā. To apliecina arī nepārtrauktais klientu skaita pieaugums, kurī uzticējuši savus iekrājumus tieši Hipotēku bankai.

Banka palīdz izvēlēties

Otrs visbiežāk uzdotais jautājums ir: "Cik tās būs izdevīgi?" Atbildēt uz šādu jautājumu nebūt nav vienkārši, jo, lai izvēlētos jums visienesīgāko noguldījuma veidu, bankai jāzina jūsu vēlnes un iespējas. Atkarībā no tām Hipotēku bankas konsultanti ieteiks jums vispiemērotāko noguldījuma veidu. Viens ir skaidrs – lai arī kādu noguldījumu jūs izvēlētos, jo lielāka būs noguldījuma summa un ilgāks tā termiņš, jo lielākus procentus jūs nopelnīsiet. Turpmākajā sadaļā sīkāk pastāstīsim par trim termiņnoguldījumu veidiem, kādus piedāvā Hipotēku banka, – par vienkāršo, atklāto un speciālo noguldījumu.

Vienkāršais noguldījums

Šis noguldījuma veids būs vispiemērotākais, ja jūsu rīcībā ir noteikta naudas summa, ar kuras palīdzību vēlaties gūt papildu finansiālo ieguvumu. Piemēram, esat pārdevis kādu īpašumu, bet tuvākajā laikā negrasāties par iegūto naudu neko pirkt. Tādā gadījumā Hipotēku banka piedāvā jums izdarīt vienreizēju naudas iemaksu uz noteiktu termiņu un tā beigās saņemt nopelnītos procentus. Šāda noguldījuma minimālā summa ir 30 latu, 100 dolāri vai 100 eiro. Piemēram, noguldot naudu latos uz pusgadu, banka par noguldījumu maksās 4,5% gada likmi. Nepieciešamības gadījumā jūs varat izņemt savu noguldījumu, nedēļu iepriekš uzrakstot iesniegumu.

Atklātais noguldījums

Šis noguldījuma veids domāts gadījumam, ja vēlaties iekrāt naudu kādam sev svarīgam mērķim, ik mēnesi atliekot noteiktu summu, piemēram, no algas. Tādā situācijā jums būs izdevīgi vispirms iemaksāt bankā pamatsummu – minimālā noguldījuma summa Hipotēku bankā būs 100 latu, 200 dolāri vai 200 eiro –, un laiku pa laiku to papildināt. Tas ir daudz izdevīgāk nekā krāt naudu "mājas apstākļos", jo pēc katras jaunās iemaksas jūs nopelnīsiet lielāku procentu summu. Banka aprēķina procentus katru mēnesi un pieskaita tos noguldījuma pamatsummai, tādejādi šim noguldījumam procenti pelna procentus! Savukārt, ja vēlaties regulāri saņemt nelielu papildinājumu saviem ienākumiem, Hipotēku banka izmaksās jums procentus katru mēnesi.

Speciālais noguldījums

Visbeidzot aplūkosim situāciju, kad jūsu rīcībā ir lielāka naudas summa, teiksim, saņemts mantojums un jālemj, kā to labāk ieguldīt. Šādā gadījumā Hipotēku banka piedāvā noguldījumu ar speciāliem noteikumiem, kas paredz paaugstinātas procentu likmes. Piemēram, noguldot naudu latos uz trim gadiem, jūs pelnīsiet 6,25% gadā! Turklāt banka aprēķina procentus katru mēnesi un pēc jūsu izvēles izmaksās tos reizi mēnesī vai termiņa beigās. Lai Hipotēku bankā varētu izdarīt noguldījumu ar speciāliem noteikumiem, jūsu rīcībā jābūt vismaz 1000 latiem, 2000 dolāriem vai 2000 eiro.

Ja kāds no mūsu piedāvājumiem jūs ir ieinteresējis vai vēlaties sīkāk uzziņāt par naudas noguldīšanas iespējām Hipotēku bankā, kā arī noskaidrot iespējamās procentu likmes, būsiet laipni gaidīti Hipotēku bankas Preiļu nodaļā, Brīvības ielā 2. Varat zvanīt arī pa tālruni 5307062. Piebildīsim, ka, pieņemot jūsu noguldījumu, konts Hipotēku bankā jums tiks atvērts bez maksas.

Oļegs Maļuhins: «Esmu cīnītājs»

Viens no Latvijas labākajiem un populārākajiem sportistiem – biatlonists Oļegs Maļuhins – startējot sacensībās, cilvēkiem ir sagādājis ne vienu vien patīkamu brīdi. Šogad viņš no Latvijas Ceļa saraksta startēs 8. Saeimas vēlēšanās un ir nolēmis savu cīnītāja raksturu, kā arī laika gaitā uzkrātās zināšanas un pieredzi izmantot citā distancē, proti, politikā.

Pēc Soltleiksitijas olimpiskajām spēlēm Oļegs Maļuhins šaubījās, vai turpināt biatlonista karjeru, taču nolēma vēl vismaz vienu sezonu palikt lielajā sportā. Jau šobrīd viņš domā par to, ko darīs, kad sportošanai pieliks punktu. Pēc Oļega domām, politika ir tā vieta, kur viņš varētu veiksmīgi strādāt un realizēt nākotnes ieceres. O. Maļuhins:

– Kāpēc iesaistītos politikā un esmu kopā ar Latvijas Ceļu? Tāpēc, ka šis partijas cilvēki ir ļoti daudz darijuši sporta labā. Daudzi ar sportu saistīti jautājumi un problēmas ir jārisina valstiskā līmenī. Vislabāk to var izdarīt, piedaloties šajā procesā.

– Tātad jūsu mērķi politikā vairāk ir saistīti ar sportu?

– Politika kā spēle, vara un dzīves stils mani nesaista. Man ir savi mērķi, un tie visi tiek tiešām galvenokārt ir saistīti ar sportu. Kā jau teicu, stāvēt malā, vērojot un gudri runājot, ir grūti kaut ko panākt. Es to ļoti labi apzinos, jo vairāk nekā divus gadus vadu savu klubu

Čempions, būvēju biatlona bāzi. Klubu attīstīšana, sporta skolu sistēmas sakārtošana, sporta dzīves organizēšana reģionos – tie ir būtiski jautāju-

Vizītkarte

Oļegs Maļuhins

Dzimis: 1969. gada 6. maijā, Daugavpili

Izglītība: Absolvējis Daugavpils Universitāti

Precējies: sieva Olga, meita Alise (4)

Studē

Biatlonā kopš 1980. gada

Labākie sasniegumi.

Olimpiskajās spēlēs: Nagano divas 6. vietas

Pasaules čempionātos: viena 4., divas 5., viena 6. un četras 7. vietas

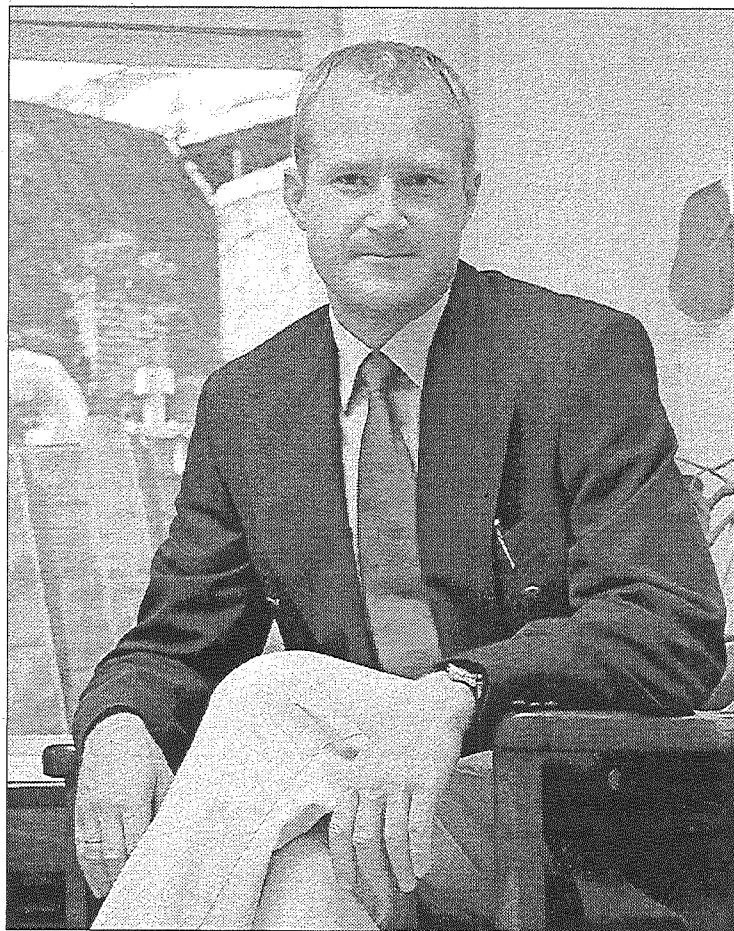
Pasaules kausa sacīkstēs: viena zelta un sudraba medaļa, 52 reizes finišējis starp 25 pasaules labākajiem biatlonistiem; trīs reizes Pasaules kausa kopvērtējumā iekļuvis lideru divdesmitniekā.

mi. Mana biatlonista karjera ilgst jau 23 gadus, daudzus no tiem esmu vēltījis lielajam sportam. Es zinu, kas ir nepieciešams sportistiem, treneriem un citiem speciālistiem. Es redzu, kas būtu jādara, lai kopumā uzlabotu sporta saimniecību un sistēmu Latvijā. Latgalē pēdējos desmit gados sporta dzīvē un rezultātos ir bijis straujš kritums, un es, kā sava novada patriots, gribētu kaut ko darīt, lai apturētu lejupslīdi un veicinātu pretēja procesa sākšanos.

– Ko darīsiet, ja neiekļūstiet Saeimā?

– Man ir tikai 33 gadi, un tā ir laba starta pozīcija. Ja neiekļūšu Saeimā, mana darbošanās politikā un interese par to nebeigsies. Latvijas Ceļā tāpat vien nestājos, un Saeima nav mans pašmērķis, ar kura sasniegšanu vai nesasniedzšanu kaut kas var sākties vai beigties. Turklāt es jau vēl neesmu beidzis sportot.

– Vai jūsu raksturs un uzskati atbilst tam, lai veiksmīgi va-

rētu strādāt politikā, lai neapdedzinātos?

– Esmu diezgan komunikabls cilvēks, un man ir viegli strādāt komandā. Daudzi runā, ka politikā dažkārt ir jāpurē savi principi. Nezinu?! Esmu no tiem cilvēkiem, kuri vienmēr pieturas pie saviem principiem. Kaut gan arī dzīvē un tostarp sportā gadās brīži, kad ir jāmeklē kompromiss. Tāpēc domāju, ka šajā ziņā man nebūs problēmu arī politikā. Tāpat kā sportā arī politikā es varētu noturēt savu ES.

– Vai starp sportu un politiku varat vilkt arī citas paralē-

les?

– 20 gadus esmu pieradis cīnīties. Un gandrīz katru dienu, jo lielais sports savā ziņā ir nežēlīgs. Ciņa ir mans dzīvesveids. Vienmēr esmu strādājis un startējis ar domu, ka Latvijā ir daudz līdzjutēju, kurus es nedrīkstu pievilt. Ir bijušas neveiksmes, taču kopumā man un citiem biatlonistiem ir izdevies līdzjutējiem sagādāt prieku. Arī politikā esmu iesaistījies ar tādu pašu domu – virzīties uz izraudzīto mērķi un vienlaicīgi apzināties, ka kalpoju ne tikai sev, bet galvenokārt sabiedrībai.

Vietējie uzņēmēji – Latvijas attīstības garantants

Palielinoties iespējām iekarot jaunus tirgus, aktīvāki kļuvuši ne tikai ārvalstnieki, bet arī vietējie uzņēmēji. Nopietnas investīcijas pārsvarā tiek veiktas trīs gadījumos – ieguldījumus veic ārvalstu uzņēmēji, vietējie uzņēmēji sadarbībā ar ārvalstu partneriem un tikai vietējie uzņēmēji.

✓ Lepojamies ar to, ka palielinās ārvalstu investīciju apjoms un pieaug ārvalstu uzņēmumu filiāļu un pārstāvniecību skaits. Jā, lai kaut ko uzsāktu, vajadzīga nauda, liela nauda. Latvijā darbību uzsāk tādi ārvalstu uzņēmumi, kuriem ir pietiekami daudz naudas un kuri vēlas to ieguldīt nākotnes attīstībā. Tiek celtas ražotnes, piedāvājot jaunas darbavietas, un tiek maksāti nodokļi. Ir labi, ka par iespējām attīstīt uzņēmējdarbību Latvijā interesējas ārvalstu uzņēmēji.

✓ Tālredzīgāk ir veikt ieguldījumus sadarbībā ar ārvalstu partneriem. Ja uzņēmējdarbi-

bā iegulda vēl arī vietējie uzņēmēji, tad ir lielāka garantija, ka vairāk tiks ņemtas vērā arī pašmāju intereses. Arī no valsts viedokļa ir izdevīgāk, ja investīcijas veic vietējie uzņēmēji sadarbībā ar ārzemju partneriem, jo tā tiek atbalstīti vietējie. Pateicoties ārvalstu uzņēmēju atbalstam, var ieguldīt vairāk līdzekļu, attīstība notiek straujāk nekā cīnoties pašiem.

✓ Tomēr no stratēģisko interešu viedokļa ilgstošu un stabilu uzņēmējdarbības attīstību vislabāk var nodrošināt ieguldījumi, ko veic vietējie Latvijas uzņēmēji. Tieši viņi visvairāk ir ieinteresēti stabilas ražošanas attīstībā un stabila tirgus veidošanā. Lai arī vietējā uzņēmējdarbība pamatā vērsta uz vietējā tirgus apgūšanu, arvien vairāk uzņēmēju ražo kvalitatīvu precī un sniedz kvalitatīvus pakalpojumus arī aiz Latvijas robežām. Viens ir skaidrs – resursi, ko iegulda vietējais uzņēmējs, varbūt atmaksāsies ilgākā laikā, toties peļņa paliks Latvijā un atkal tiks ieguldīta attīstībā – pilsētā, rajonā, pagastā.

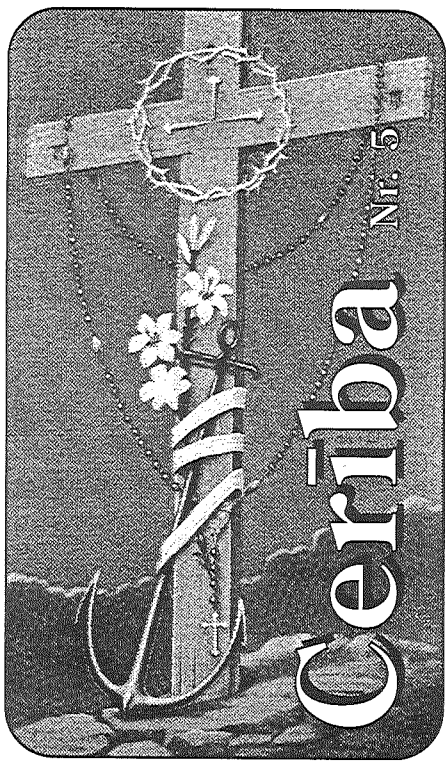
✓ Valdībai nav jāiejaucas brīvajā tirgū – tai ir jāsakārto uzņēmējdarbībai labvēlīga likumdošana un jāreklamē vietējais uzņēmējs ārvalstīs, jāpalīdz konkurēt ar ārvalstu uzņēmējiem. Valsts nevar strādāt kāda vietā, bet valsts var efektīvāk informēt uzņēmējus par tām tirgus nišām, kurās Latvijai ir iespējams konkurēt ne-

tikai vietējā, bet arī pasaules līmenī. Tāpat ir skaidrs, ka nauda ir jāizkliedē vienmērīgāk visos Latvijas reģionos, tā nedrīkst palikt tikai pāris pilsētās.

✓ Varam sadarboties ar ārvalstu uzņēmējiem, cenšoties ātrāk iekarot Eiropas tirgu, varam izraudzīties augstus mēr-

ķus. Taču vienmēr jāpatur prātā, ka tieši pašmāju uzņēmēju investīcijas ir garantants ilgtspējīgai vietējās uzņēmējdarbības attīstībai, tas ir garantants straujai un spēcīgai Latvijas ekonomikas attīstībai.

Kārlis LEIŠKĀLNS,
Savienības Latvijas Ceļš
deputāta kandidāts

Ik sirsniņā – vēlēšanās kļūt labākiem

Preiļu 1. pamatskolas trešo klašu skolēni visa pagājušā mācību gada garumā nopietni gatavojās pirmās svētās Komūnijas svētkiem. Ticības mācības stundās bērni daudz mācījās. Viņi uzzināja, ka Vissvētais Sakraments jeb Euharistija ir Jēzus Kristus istā Miesa un Asinis zem maizes un vīna zīmes. Bērni saprata, ka Vissvētāko Sakramentu Kungs Jēzus Kristus iedibināja Pēdējo Vakarīņu laikā, savas krusta nāves priekšvakarā, ka Euharistija tiek svinēta katrā Svētajā Misē, kur bezasiņu veidā kļūst klātesošs Jēzus upuris uz krusta. Zēni un meitenes nodarbības pašā nonāca pie secinājuma, ka Sakramenti ir Kunga Jēzus iestādītas redzamas zīmes, caur kurām mantojam neredzamas Dieva žēlastības. Sakramenti mums palīdz kļūt labākiem un sasniegt Debesu valstību. Ik sirsniņā dzīva vēlēšanās pašiem kļūt labākiem un būt par vislabā Tēva bērniem.

Visu pavasari bērnu zināšanas stingri pārbaudīja Preiļu Romas katoļu baznīcas prāvests, dekāns Jānis Stepiņš. Nodarbības dekāns centās nostiprināt, padziļināt, atklāt turpmākajā dzīvē tik vajadzīgās ticības patiesības. Bērniem šajā laikā svarīgi bija rūpīgi izmeklēt savu sirdsapziņu, nožēlot par padarītajiem grēkiem, kā arī apņemties laboties un precīzi izpildīt uzlikto priestera gādāri. Katram bērnam, tuvojoties bīktskrēslam, radās doma – gribu būt labāks, viņi izvērtēja sevi un to, vai ir darījuši lielāku vai mazāku ļaunumu šajā isajā dzīves periodā, kopš sevi apzinās.

Pirmās svētās Komūnijas sengaidītajā rītā katrs izjuta neapraķstāmu prieku, ka beidzot pienācis brīdis mīļo Jēzu pieņemt savā sirdī, lai ļaunums nekad tur nevarētu ienākt. «Lūgšimies par visu Baznīcu, lai ticīgo sirdīs būtu īpaša mīlestība uz Kungu Jēzu Vissvētajā altāra Sakramentā,» bērni teica. Bija klāt arī viens no svarīgākajiem Svētās Mises mirkļiem, kad katra bērna sirsniņā ieņēma savu mājokli Mīļais Pestītājs, kurš iedēdza dzīvās ticības, cerības un mīlestības jūtas.

Laimīgi, savilpoti jutās ne tikai bērni, bet arī viņu vecāki, vecvecāki, krustvecāki, godājamais dekāns Jānis Stepiņš, Preiļu 1. pamatskolas direktors Aldis Adamovičs, katehētes.

Paldies visiem par darbu, par iejūtību, par izglītošanu, par pirmās Svētās Komūnijas svētkiem un sirsniņām lūgšanām Svētajā Misē!

Anastāsija Vilcāne,
Preiļu 1. pamatskolas skolotāja,
katehēte

Jaunatnes lūgšana

Cēlā debesu un zemes Karaliene, bezvainīgā Jaunava, līdzjūtīgi uzlūko no sava troņa manu jaunību. Cik daudzi viltīgi uzskati tiek izplatīti, lai nomāktu ticību, kas svētajā kristībā mani tika ielietā prāta apvainojumu un gribas stiprināšanai. Cik daudz ļaunu piemēru, cik daudz viltīgu paņēmieni un apvainojumu ar savām vilinošajām krāsām tiek izlietots, lai nonāvētu manā jaunajā sirdī dārgos tikumu asnus.

Marija, Dieva žēlsirdība izraudzīja Tevi, lai Tu pasaulei dotu Pestītāju, kad cilvēce bija kritusi par upuri viltīgajiem solījumiem, ar kādiem ļaunais ienaidnieks to bija ievilinājis savos slazdos. Tādēļ pasargi mani no postīgajām cilpām, ko tas bez mitēšanās izliek atpestītajiem Ādama bērniem.

Uz Golgātas Tu mani pieņēmi par savu bērnu, tādēļ

nepielaid, ka es saļimstu zem ļauno kaislību iedvesmām un iekritu viltīgajās manas pestīšanas ienaidnieka lamatās. Nepielaid, ka sātana palīgi, iedrošināti ar saviem ikdienas panākumiem, iegūtu jaunu drosmi un sparū vēl pārdrošākiem un bezdievīgākiem plāniem. Nē, mīļā, varenā Māte Marija, lai tas nekad nenotiek, ka es ar saviem grēkiem atjaunotu Tava dievišķā Dēla, mana mīļā Pestītāja, ciešanas un ka es ar uzasinātu šķēpu pārdurtu Tavu mīlestības cienīgo sirdi.

Tavā aizsardzībā, mana Māte, visam, ko es daru, lai nav cita mērķa un nolūka, kā Dieva gods un manas dvēseles pestīšana. Āmen.

Lai ir slavēta Vissvētākās Jaunavas Marijas, Dieva Mātes, svētā un bezvainīgā ieņemšana!

Preiļu rajona katoļu dievnami: Rušona

Pirmā Rušonas baznīca piederēja pie vecākajiem katoļu dievnamiem Latgalē. Tā bija celta 16. gadsimtā no koka. Jaunu koka baznīcu Rušonā uzcēla jezuiti 1677. gadā ar muižkungu Sokolovsku-Korabu atbalstu. Lai gan Rušonas draudze skaitījās jezuitu aprūpē, dažreiz tajā dzīvoja arī laicīgie garīdznieki. Par to liecina vēsturiski materiāli, piemēram, tiesas prāva starp prāvestu Mikēli Longinu un muižnieku Oskersku 1722. gadā. Viņi tiesājās zemes lietā par Bernānu sādžu. Tiesas procesā uzvarēja prāvests. Taču mierīgas pastāvēšanas nebija. 1730. gadā, kad Rušonā jau strādāja prāvests Dombrovskis, muižnieks Oskerskis uz viņu šāva, cerēdams nogalināt un tādā veidā atņemt Bernānu ciema zemnieku izaudzēto ražu.

Tajā pašā vietā, kur Rušonā stāvējusi koka baznīca, 1766. gadā jaunu koka baznīcu uzbūvēja muižture leva Selicka (dzimusi Felkerzama), Šostovicku radniece. Pašreizējā Rušonas mūra baznīca celta 1816. gadā no kriegēļiem par muižtures levas Selickas līdzekļiem.

Rušonas baznīcai ir viens vidēji augsts tornis, baznīca no ārpuses apmesta un balti nokrāsota. Apkārt baznīcas dārzam akmeņu mūra žogs, aiz tā – sena kapsēta. Zem baznīcas ir pagrabi, kur apbedīti mūki. Vēsturiski pie raksti liecina, ka baznīcā ir bijušas ērģeles, bet tās sadegušas, kad negaisa laikā tornī iespēris zibens.

Baznīcā ir četri altāri. Liela

jā altāri novietota sv. Miķeļa glezna, kas atvēlēta šim svētajam un kuram par godu tur ik gadus 29. septembrī svin 40 stundu atlaidu svētkus. Otrajā altārī ir sv. Ursulas, bet trešajā – sv. Antona glezna. Labajos sānos ir liela sv. Jura kapela ar šī svētā gleznu. Bet uz Jēzus Sirds gleznas redzama pati Rušonas baznīca, jo mākslinieks, kas to gleznojis, bijis cēlies no šīs draudzes. Sv. Kristofora un Kristus Karaļa statujas atvestas no Jaunaglonas kapelas. Žirandoli (sienas svečturis ar vairākiem svečēm) Rušonas baznīcai dāvinājis ģenerālis Baško.

Ar Rušonu cieši saistīti jezuiti un dominikāņi. Kad 1618. gadā Cēsu jezuiti no Rēzeknes devās uz Daugavpili, viņi apstājās Rušonā. Te viņi atklāja, ka vietējie iedzīvotāji vēl piekopj pagāniskos rituālus un pagānisku dzīves veidu. No jezuitiem pat slēpa «svētos kokus», lai tos nenocirstu. No šī laika Cēsu jezuiti uzskatīja Rušonu par savu seno misiju vietu. Arī vēlāk draudzi un baznīcu izveidoja jezuiti no Daugavpils rezidences. 1757. gadā kā misionārs Rušonā bija jezuits Francis Sebastinovičs, viņš piecus gadus strādāja par prāvestu arī Kastīrē.

1766. gadā Rušonā uz dzīvi apmetās dominikāņi un tur nodibināja klosteri. Mūra klosteris atradās baznīcas tuvumā tūlīt aiz baznīcas dārza. Rušonas klostera vikariāts bija atkarīgs no Aglonas dominikāņu konventa. 1773. gadā Rušonas klosterī dzīvoja četri tēvi un viens brālīis.

Uz viņiem gūlās arī Rušonas draudzes garīgā aprūpe. Rušonas klosterim bija arī sava bibliotēka ar 151 grāmatu (tajā laikā tas bija liels grāmatu krājums). No tām piecas grāmatas bija latviešu valodā – Miķeļa Rota «Katoļu mācība» četrus eksem-

plāros, kā arī viens nezināma autora garīga satura grāmatas eksemplārs. 1832. gadā Rušonas dominikāņu klosteri slēdza, bet baznīcu un draudzi nodeva laicīgo garīdznieku aprūpei. Metriku grāmatas baznīcā tika rakstītas jau kopš 1750. gada.

Pēc sv. Donata atlaidām Krāslavā

Pēc itālieša Parocco izstrādātā plāna 1767. gadā tika uzcelta skaistā Krāslavas sv. Ludvika baznīca. Ievēribu pelna lielajā altārī ievietotais izcilā poļu mākslinieka Mateiko oriģināldarbs – sv. Ludvika svētbielde. Pirmskara laikos Polijas pārstāvji par šo svētgleznu piedāvāja uzcelt baznīcu un arī atstāt attiecīgu gleznas kopiju. Mateiko oriģināls saglabājies savā vietā un ir par iepriecinājumu dievlūdzējiem un svētceļniekiem.

Krāslavā 40 stundu diev-

kalpojums notiek svētdienā pēc Pēterdienas, bet šogad noslēgums bija 29. jūnijā. Gribas teikt, ka, redzot lielo dievlūdzēju skaitu pārpildītajā baznīcā un arī baznīcas dārzā, Krāslavu varētu pieskaitīt svētceļnieku vietai. Patiesībā tas tā arī ir, jo atceros, ka māte, būdama Aglonas draudzes locekle, katru gadu brauca uz sv. Donata svētkiem.

Sv. Donats mocekļis ir atvests no katakombām uz grāfa Plātera muižu un agrāk bijis novietots pils kapelā. Muižkundzei tas licies nepareizi, ka svētā klātbūtne pieejama tikai šauram cilvēku

lokam, tāpēc piebūvējusi pie baznīcas tagadējo kapelu, kur pārnestas sv. Donata relikvijas. Senāk, kad vēl bija brīva robeža uz Krieviju, uz sv. Donata svētkiem Krāslavā arī no turienes plūda daudz dievlūdzēju.

Apstākļi ir mainījušies, bet cilvēku mīlestība uz sv. Donatu palikusi. Pie kapelas durvīm arī šogad bija redzama gara rinda svētceļnieku, kuri gribēja ienākt kapelā un pagodināt sv. Donatu. Bet šogad ir arī kāds ļaunums baznīcas dārzā – novākti vecie koki un izveidots jauns plānojums, kas kopējam skatam piešķir patikamu gaišu-

mu. Šīs vasaras svētkus ar savu klātbūtni kuplināja ministru prezidents Andris Bērziņš. Varbūt arī tāpēc ticīgo bija vairāk nekā citus gadus.

Dievkalpojumu vadīja un svētrunas teica Rēzeknes – Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis.

Aleksandrs Madelāns,
Daugavpils dekanāta
dekāns, Daugavpils sv.
Pētera ķēdēs un Arendoles
draudzes prāvests

Svētā Marija Goretti – sirdsskaidrības mocekle

7.

1950., lielajā jubilejas gadā, pāvests Pijs XII izvēlēja nevainības ziedu – divpadsmitgadīgu meitenīti Mariju Goretti, un, atzīdams viņu par savas valdīšanas zvaigzni, pacēla sirds un tēviņa, lai tā ar savas sirdsskaidrības garīgo spožumu aizraidītu no pasaules netiklību, ļauno garu, miesas izvīrtību un melu garu.

Katram laikmetam dievs dod tādus svētos, kas tam visvairāk ir vajadzīgi. Mūsdienās, visatļautības laikā, kad jaunums un meli grib izslēgt Dievu un Viņa gribu no sabiedrības, svarīgi ir skatīt tos, kas savas sirdsskaidrības labā ziedojuši dzīvību. Tāpat kā svētās Agnese un Agate, un daudzas citas sirdsskaidrības jaunavas izvēlējās labāk nāvi nekā grēku, tā arī Marija Goretti savu dzīvību atdeva par sirdsskaidrības tīkumu.

Pāvests Pijs XII teica: «Viņa patiešām iekaroja itāļu tautas sirdis. Šodien Itālijā viņu pazīst visi. Ar savu burvīgumu viņa ieguva plašas zemes Amerikā, īpaši Dienvidamerikā.»

Šo svēto pazīst un godina visa kristīgā pasaule, viņas godam celtas baznīcas pat Korejā, Japānā un Āfrikā. Viņas vārdu piesauc arī Visu Svēto litānijā.

Marija Goretti piedzima Itālijā, Korinaldā 1890. gada 16. oktobrī

nabadzīgā zemnieku ģimenē, kam vienīgā bagātība – laba sirds un tīkumi. Šī ģimene katru vakaru skaitīja rožukroni un citas lūgšanas.

Ģimenes skaitam pieaugot, vecāki vairs nespēja to pienācīgi uzturēt, tāpēc devās uz purvaino līdzenumu Romas tuvumā. Šeit Marijas vecāki kalpoja kādam grāfam tā īpašumā. Pēc dažiem mēnešiem tēvs saslima ar malāriju, smadzeņu plēves iekaisumu, tifu un plaušu karsoni. Desmit dienu laikā, apgādāts ar svētajiem Sakramentiem, viņš mira. Līdz ar tēva nāvi ģimene sākās grūtākas dienas.

Māte apgalvoja, ka Marija bijusi ar labu raksturu, viegli mācījies, izpalīdzīga. Sešu gadu vecumā pieņēma lestināšanas sakramentu, kas ir Svētā Gara žēlastību devējs. Svētais Gars atrada šajā bērna dvēselē auglīgu druvu kristīgiem tīkumiem. Marija bija ļoti saprātīga, nopietna un viņas spriedumi bija gandrīz kā pieaugušam cilvēkam.

Pat slepkava Aleksandrs Serenelli par viņu saka: «Es to pazīnu vienmēr kā labu, paklausīgu saviem vecākiem, dievbijīgu, nopietnu, nevis vieglprātīgu un mainīgu kā citas meitas... Viņa bēga no bīstamām grēka vietām, saskaņā ar mātes ieteikumu.»

1902. gada 29. maijā Marija pieņēma savu pirmo sv. Komūni-

ju, pirms kuras pieņemšanas priesteris atgādināja bērniem allaž sargāt savu nevainību un kā varenu līdzekli ieteica katru dienu skaitīt trīs reizes «Esi sveicināta...» Pēc sv. Komūnijas Marija kļuva vēl dedzīgāka pienākumu pildīšanā un pašaielīdzībā.

Pēc tēva nāves mātei bija grūti jāstrādā un jāpilda līgums ar Jāni Serenelli (Marijas slepkavas tēvu), kas bija despots, dzērājs un mātes nežēlīgs izmantotājs. Tā turpinājās trīs gadus līdz Marijas noslepkavošanai. Marija saprata šo grūto stāvokli un centās māti iepriecināt: «Esi droša, māmiņ, nebaidies, mēs tiksim uz priekšu. Dieva gādība palīdzēs. Mēs cīnīsimies...»

Jau ilgāku laiku saimnieka dēls Aleksandrs bija iekārojis šo skaisto, tīkumīgo meiteni pavedināt, bet viņa bija izsargājusies. 5. jūlijā, kad Aleksandrs strādāja tikai kādus 40 metrus no mājām un bija aizņemts ar pupu kulšanu, Marija bija viena pati virtuvē un gatavoja pusdienas, reizē uzraudzīja māsiņu Terēzīti, kas dusēja šūpulī. Pēkšņi atvērās durvis, viņas priekšā nostājās Aleksandrs un pavēlēja: «Marija, seko man!» Marija jautāja: «Kāpēc? Ko tu gribi?». Aleksandrs atteica: «Nāc, es tev saku!» «Nē, es gribu zināt, ko tu vēlies.» Iesākās cīņa. «Nē, nē, tas ir grēks. Dievs to negrib. Ja tu to

izdarīsi, tad tu iesi uz eļļi... Nedari to...» Nespēdams iegūt meiteni, Aleksandrs sāka viņu nežēlīgi durstīt ar dunci. «Mans Dievs, mans Dievs, es mirstu! Ak, māte, māte!» sauca Marija.

Pēdējais dūriens trāpīja Marijas sirdi, viņa asinis sajima. Izdzirdusi mazās meitenes raudas, atsteidzās māte. Mariju nogādāja slimnīcā, kur ārsti brīnījās, kā viņa vēl nav mirusi no 14 ievainojumiem. Priesteris vēl spēja apgādāt viņu ar svētiem Sakramentiem. Pirms sv. Komūnijas pieņemšanas priesteris jautāja: «Marija, vai tu no visas sirds piedod savam slepkavam?» Marija atbildēja: «Jā, es viņam piedodu no mīlestības uz Jēzu... Un es gribu, lai viņš kopā ar mani nonāktu paradīzē.»

Marija Goretti mira 1902. gada 6. jūlijā. Tagad pagājuši jau simts gadi pēc šī traģiskā notikuma, kas vainagoja šo varonīgo meite-

nīti ar sirdsskaidrības mocekles kroni. Kristus māciņa: «Svētīgi sirdsskaidrīgie, jo viņi skatīs Dievu.» (Mt.5,8)

Pēteris Vilcāns, Livānu sv. Erceņģeļa Miķeļa Romas katoļu draudzes prāvests, dekāns

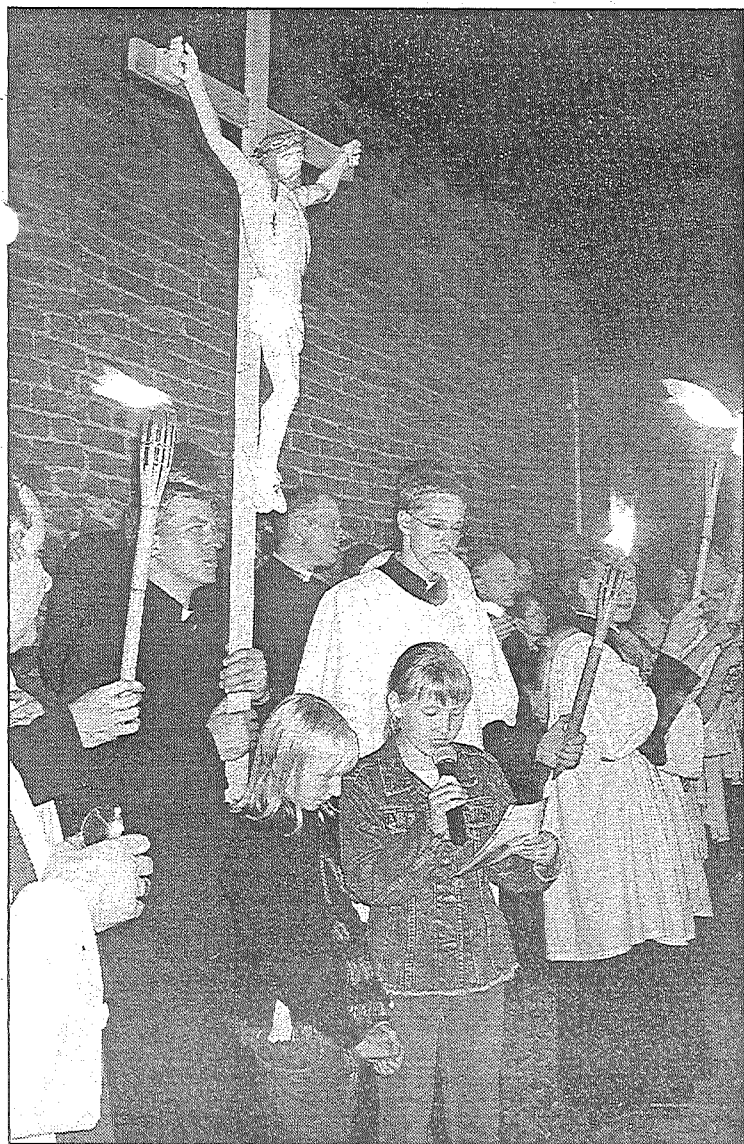
Var papildināt garīgo izglītību institūtā

Ar Romas katoļu baznīcas arhibīskapa Jāņa Pujata atbalstu nodibināts Kristīgās dzīves institūts. Par to vēstīts institūta izplatītajā paziņojumā.

Pagājušā gada oktobrī Rīgā notika seminārs «Kā Latvijā veidot apmācības kursus, lai ticību integrētu ikdienas dzīvē?». Tajā piedalījās arī Lietuvas un Skotijas baznīcu pārstāvji, kuri dalījās pieredzē par kristīgās dzīves institūtu darbību abās valstīs. Pēc semināra tika pieņemts lēmums līdzīgu organizāciju izveidot Latvijā. Kristīgās dzīves institūta mērķis ir garīgā izglītošana. Šī mācību metode atšķiras no teoloģijas studijām. Visiem, kuri vēlas ticību integrēt ikdienā, tiek piedāvāta praktiskās teoloģijas metode. Institūta dibinātāji uzskata, ka metode īpaši noderēs cilvēkiem, kuriem darbavietās jāievēro viņu kristīgajai pārliecībai neatbilstoši noteikumi.

Pirmā izglītojošā programma, ko piedāvā Kristīgās dzīves institūts, ir mācību kurss interesentiem «Kā integrēt ticību dzīvē jeb sociālā un pastorālā kalpošana». Kurss sadalīts četros posmos. Pirmā daļa jau notikusi februārī. Turpmāk institūts piedāvās divu gadu mācību programmu garīgajiem vadītājiem. Sīkākas ziņas var saņemt Reliģijas zinātņu augstskolā Katoļu ielā Rīgā.

Jauniešu dienās Ludzā piedalījās arī prelieši

● 12. jūnijā Ludzas pilskalnā notika Krustaceļš. Degošas lāpas, sveču asarojošās liesmiņas un krustā sistā Pestītāja tēls – iespējams, kas jaunajās dvēselēs saglabāsies gadiem ilgi.

● Senās Ludzas pilsdrupas sen nebija redzējušas tik daudz jaunu, garīgi bagātu un laimīgu ļaužu. Lielā kopības izjūtā viņi vienojās lūgšanā.

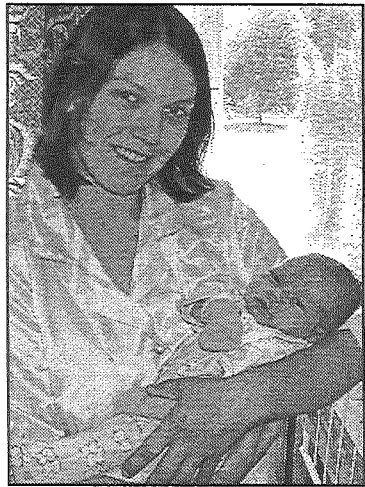
● Preiļu jaunieši prezentēja savu rajonu ar garīgām dziesmām no Preiļu Romas katoļu baznīcas jauniešu kora repertuāra, kuru sagatavot palīdzēja Jānis Teilāns. Preiļu jauniešu grupas vadītāja – Ilze Rožinska (attēlā pa labi). Rīgas garīgā semināra audzēkņa Igora Utenkova foto

No 12. līdz 14. jūlijam Ludzā notika Romas katoļu baznīcas Rēzeknes – Aglonas diecēzes organizētās gadskārtējās jauniešu dienas. To devīze šogad bija «Nāc un esi Dieva bērns!».

Ludzā bija ieradušies aptuveni astoņi simti jaunieši no visiem Latgales rajoniem. Vairāki desmiti puīšu un meiteņu mēroja ceļu uz Ludzu arī no Preiļiem. Visas trīs dienas kopā ar jaunatni pavadīja Rēzeknes – Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis, kā arī daudzi garīdznieki un katehēti.

APSVEIKUMS, INFORMĀCIJA

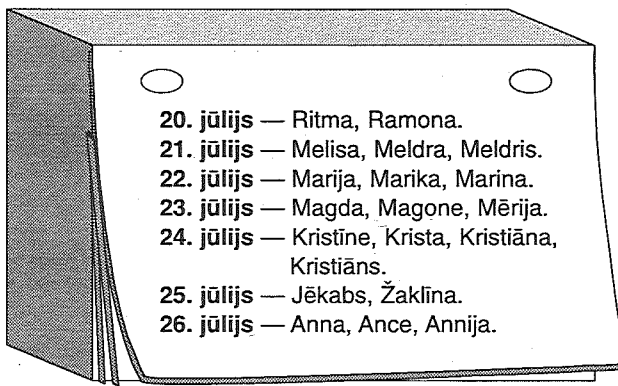
Audz laimīgs, mazais!

16. jūlijā pasaulē nāca maza meitiņa, kas saviem vecākiem Oksanai Cīrulei un Andrejam Petrovam ir pirmais bērns. Šajā svarīgajā notikumā jaunais tētis bija blakus Oksanai, uzmundrināja un drošināja viņu, bet pēc tam iepriecināja māti un mazulīti ar tumšsarkanu rožu buketi. Ģimene dzīvo Preiļu novadā. Mazajai meitenei ir gan brālēni un māsīcas, gan arī vectētiņi un vecmāmiņas, un pat vecvecmāmiņa Anastasija. Oksanas vecākiem Anfisai un Gedardam pieredze mazbērnu audzēšanā jau liela, jo mazā meitene ir sestā šajā pulciņā. Bet Andreja vecāki Veronika un Arsēnijs priecājas par savu pirmo mazbērniņu.

Oksana teica, ka mazulīti kristīs Preiļu katoļu baznīcā. Viņa no sirds vēlas, lai mazulītei secen ietu slimības un nedienas.

Jaunā māmiņa pateicās ārstei Svetlanai Morozovai, vecmātei Jekaterinai, bērnu medmāsai Elicijai un pārējiem mediķiem par palīdzību dzemdībās.

20. jūlijs — Ritma, Ramona.
21. jūlijs — Melisa, Meldra, Meldris.
22. jūlijs — Marija, Marika, Marina.
23. jūlijs — Magda, Magone, Mērija.
24. jūlijs — Kristīne, Krista, Kristiāna, Kristiāns.
25. jūlijs — Jēkabs, Žaklīna.
26. jūlijs — Anna, Ance, Annija.

Preiļieši dejoja «Zelta gliemeži»

● Dejojāji no Preiļiem Šiofokā pēc uzstāšanās otrajā koncertā.

Preiļu 1. pamatskolas deju kopa «Gaida», kuru vada Gaida Ivanova, un Preiļu novada kultūras centra deju kopa «Talderi», vadītāja Silvija Kurtiņa, nupat atgriezušās no koncertceļojuma pa Ungāriju. Dejojāji piedalījās tautas mākslas festivālā «Zelta gliemezis». Vienlaikus ceļojuma nedēļā gūti bagātīgi iespaidi, apskatot ievērojamākās Budapeštas vietas, apjūsvojot dienvienu dabu – Tātru un Fatru kalnu panorāmu, izbaudot atpūtu pie Balatona ezera.

Protams, patika arī paša tautas mākslas festivāla norise Šiofokā. Starp daudzām valstīm – Slovākiju, Dienvidslāviju, Grieķiju, Kubu, Ungāriju, arī Latvijas dejojāju programma tika uzņemta ar lielu interesi un atzinību.

Dejojāji pateicas visiem sponsoriem par finansiālu atbalstu brauciena sagatavošanas periodā.

Silvija Kurtiņa,
deju kopas «Talderi» vadītāja

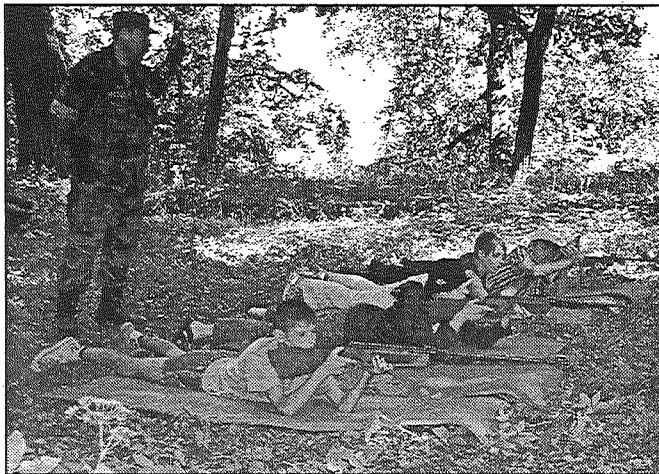
Jaunsargi vasaras nometnē

Sākums 2. lappusē.

Kopējais bataljona jaunsargu skaits ir 230, bez tam vairāk nekā 100 jaunsargu ir unaglonas arodividusskolas audzēkņi. Jaunsargos uzņem no 12 gadu vecuma līdz 18 gadu sasniegšanai. Kā teica Jānis Pintāns, pašlaik ir mainījušies jaunsargu kustības akcenti. Vēl pirms pāris gadiem tā darbojās kā rezerves nodrošinājums zemessardzei, bet tagad galvenā uzmanība tiek veltīta pilsoniskajai audzināšanai. Jaunsargu nodarbības notiek mācību gada laikā skolās, kur viņus māca bataljona zemessargi. Arī ziemā tiek rīkoti mācību pārgājieni un sacensības.

Piedalīšanās vasaras nometnē bija brīvprātīga. Nometne organizēta par zemessardzes līdzekļiem. Apmaksāti visi izdevumi par ēdināšanu, transportu un telpu izmantošanu, kā arī par nodarbībām.

Pirmajā nometnes dienā jaunsargi savstarpēji iepazīnās, bet pēc tam piedalījās skrējienā pa Aglonu. Un jau pirmajā naktī mežā notika militārā spēle. Otrajā dienā bija organizētas praktiskas nodarbības. Jaunsargi Jaunaglonas arodividusskolas tuvumā Rušonas ezera krastā apguva lauka kaujas iemaņas: maskēšanos, uguns kustību, kā arī šaušanu, tūrisma tehnikas pama-

● Zābaku purngali nedrīkst būt ierakti zemē, pēdām jābūt izvērstām, augumu – slīpi. Jaunsargu vasaras nometnē zemessargam Geraldam Kalinkevičam uzticēts viens no atbildīgākajiem uzdevumiem – apmācības šaušanā ar pneimatisko ieroci. Foto: M.Rukosujevs

tus, taktiku: patruļbāzu izveidošanu mežā, slēpņa ierīkošanu, izlūkošanu. Trešdien nometni apdraudēja «teroristi», un jaunsargi devās divu dienu pārgājienā apkārt Rušonas ezeram, lai apsteigtu «uzbrucējus» un izjauktu viņu nodomus. Piektdiena bija veltīta sportiskām aktivitātēm un diskotēkai, bet šodien nometne tiek slēgta. Svinīgajā noslēgumā par īstiem jaunsargiem, saņemot apliecinājumus, kļuva jaunsargu kandidāti, kuri šo darbošanos uzsāka tikai pirms pusgada.

Jānis Pintāns uzsvēra, ka nodarbības nav domātas tam,

lai jauniešos iedvestu pārliecību par iespējamu uzbrukumu, bet lai iemācītu darboties kolektīvā un grupā neikdienišķos apstākļos.

Nometnē valdīja draudzīgs gars, jo jaunsargu vadi bija izveidoti no dažādām vienībām, dodot iespēju tuvāk iepazīties vairāku skolu jauniešiem.

Nometnē izveidotā vada komandieris Aleksandrs Krotovs no Riebiņu vidusskolas «Novadniekam» pastāstīja, ka viņam patīk būt jaunsargam, iepazīties un militārām lietām.

Nometnes dalībnieku vidū bija arī daudz meiteņu. Antra Brakovska no Vārkavas vidus-

skolas jaunsargu kustībā darbojas jau divus ar pusi gadus. Antru piesaistot nodarbības, kas saistītas ar fizisko slodzi, ar sportu. Viņa atzina, ka nometne patīkot. Esot piedalījusies arī Latvijas un Lietuvas jaunsargu salidojumos, sporta spēlēs. Antra bez tam dzied skolas folkloras ansambli «Vālodzīte», kā arī vokālajā ansambli, nodarbojas vidējo distanču skriešanas treniņgrupā, ir iesaistīta rajona skolēnu domē, jaunsargu brigādes domē, dabas draugu klubā, ir skolas parlamenta prezidente. Man patīk, ka viss laiks ir aizpildīts, atzina Antra, un nav jāgarlaikojas.

Zemessardzes virsrerzants Gerald Kalinkevičs vadīja šaušanas nodarbības. Daži jau ir izmēģinājuši šaut, bet citi to dara pirmo reizi mūžā. Šaušana notika ar pneimatiskajām čehu šautenēm, izmantojot šim ierociem paredzētas speciālas lodītes, bet mērķi bija novietoti desmit metru attālumā. Kā atzina Gerald Kalinkevičs, rezultāti ir dažādi. Vieni trāpa labāk, otri vājāk. Bet labi redzams, no kura ar laiku būšot labs šāvējs, kaut arī tagad viņam rezultāti bijuši vājāki. Tas redzams no tā, cik pareizi ieņemta pozīcija, stāvoklis un cik precīza tēmēšana.

L.Rancāne

HOROSKOPS NEDĒĻAI (22.-28.07.)

Auns. Ar jauniem paziņām esiet piesardzīgāks — ne jau visi kļūs par jūsu draugiem. Jūs iegūsi informāciju, kas var nopietni mainīt jūsu līdzšinējos uzskatus. Atbalstu un simpātijas iekarsiet ar atklātību un laipnību. Rīkojoties azartiski, panāksiet sev nelabvēlīgu notikumu gaitu. Dzīve kļūs arvien intensīvāka.

Vērsis. Iešana sabiedrībā, tikšanās ar cilvēkiem prasīs daudz enerģijas. Ieteicams pievērsties garīgām vērtībām, pabūt vienatnē ar sevi, meklēt garīgo skolotāju. Precīzi ievērojiet likumus! Nodarbojieties ar ko tādu, kam nepieciešamas koncentrēšanās spējas un rūpība. Jums vienam nav jāatrisina visas pasaules problēmas.

Dvīņi. Koncentrējieties, centieties visas problēmas atrisināt jau sākumā, lai tās neradītu nepatīkamas. Brīžiem jutīsieties vientuļš. Derētu atgriezties pie seniem draugiem. Mācieties no svesām kļūdām. Nedēļas nogali plānojiet pavadīt mierīgā mājās atmosfērā, jo, iesaistoties masveida izpriecās, varat ātri vien iztērēt visus ietaupījumus.

Vēzis. Iespējamas nelielas pārmaiņas personiskajā dzīvē. Nelietojiet alkoholu, jo tas var radīt veselības sarežģījumus. Centieties saklausīt partnera slēptos nodomus. Notikumiem bagāta nedēļa, atcerieties — viss ir atkarīgs no jums pašā. Mājnieki gribēs izmantot jūsu iekrājumus, tomēr padomājiet par savām vajadzībām.

Lauva. Mēģiniet apvaldīt egoismu, nesarūgtiniet savus mīļos! Strīdu izraisīs jūsu neiecietība un neprasme klausīties. Vairāk klausiet emocijām nekā veselajam saprātam. Bagātiniet savu gara pasauli. Dzīvesprieks un līksme valdīs pār jūsu prātu. Nopietnam darbam neatliklaika, neplānojiet neko tādu, kas prasa rūpīgu koncentrēšanos vai piepūli.

Jaunava. Atcerieties par nenomaksātajiem rēķiniem un saviem parādnīkiem. Uzmanieties no kļūdām ar augstākstāvošu amatpersonu otrajām pusītēm. Ceļojiet! Sonedēļ var tikt novērsti šķēršļi, kas kavēja sasniegt mērķi. Izdosies atrast domubiedrus, kuri palīdzēs īstenot jūsu ieceres. Pavērsies jaunas nākotnes perspektīvas.

Svari. Viegli iepazīsieties un ātri nodibināsi draudzīgas attiecības, kas var pārāgt abpusējā mīlestību. Var gadīties savā labā izmantot citu cilvēku vajības. Iespējami pārbaudījumi, kas tiks sakoncentrēt spēkus. Ne viss izdosies uzreiz, darbā būs pārbaudīs jūsu pacietības mēru. Ieteicama sadarbība ar māksliniekiem.

Skorpions. Īstu svētlaimi sniegs diskusijas ar zinošiem cilvēkiem par jums tuvu tēmām. Darbojieties mājās dzīvē, varat atklāt sevi geniāla mājsaimnieka talantu. Veiksies naudas lietas. Varat saņemt paaugstinājumu darbā. Steigā aizmirsis kāds solījums, mēģiniet iedziļināties savu tuvāko cilvēku problēmās!

Strēlnieks. Raugieties dzīvē ar optimismu. Būsi aktīvs un radošs, konsekventi īstenosiet savas ieceres. Nedēļas otrajā pusē kļūsi izklaidīgāks, varat pazaudēt kādu lietu. Iespējama negaidīta kontrole, tādēļ pārbaudiet savus dokumentus. Nebūsiet sevišķi apdomīgi, vairāk laika veltiet savas finansiālās situācijas stabilizēšanai.

Mežzīsis. Lai dotos tālāk, būs jāizlābo pielautās kļūdas. Nepretojieties tradīcijām, tuvinieki gaida no jums drošību un stabilitāti. Milas sakars var sagraut jūsu autoritāti. Veiciet darbu ar prieku un sajutīsiet atšķirību — pārliecināties, ka optimistiem dzīvē veicas vairāk. Orientējieties uz panākumiem, un tad tie arī būs.

Ūdensvīrs. Labsirdības dēļ varat iekulties kādā avatūrā. Iemīļosieties kādā tikai izskata dēļ, šis cilvēks jums vēlāk sagādās vairāk nepatīkšanu nekā prieka. Ar sev uzticēto naudu rīkojieties saudzīgi, jo citādi varat izpelnīties izšķērdētāja slavu. Varat izraisīt nopietnus konfliktus gan ar draugiem, gan darba kolēģiem.

Zivis. Konservatīvām idejām nav īstais brīdis — ieklausieties jaunajā paaudzē. Iespējama romantiska tikšanās, kurai diemžēl nebūs tālejošu seku. Plānus plāni neīstenosies, var pat gadīties, ka būs jākeras pie ietaupījumu tērēšanas. Nokārtojiet jautājumus, kas saistīti ar nekustamo īpašumu, mantojumu.

BIŠU DRAVĀ

Biškopis izdzīvo pēc 1000 dzēlieniem

Austrijas ārstus pārsteidzis kāds 90 gadus vecs austrietis, kurš palicis dzīvs pēc tam, kad viņu sadzēlušas 1000 bites. «Pieaudzis cilvēks var izturēt 100 līdz 500 bišu dzēlienu. Pēc tam parasti sāk izpausties saindēšanās simptomi,» sacīja ārsts Kurts Aigners. Bišu spiets metās virsū biškopim, kad viņš paklupa pret vienu no bišu stropiem.

● Zied griķi.

«Liepudruvu» karalis un viņa pavalstnieces

Runājot par bitēm, neviens nebūs dzirdējis sakām «bišu karalis». Bišu karaliene, bišu māte — tā gan ir protama lieta, viņa katrā stropā ir svarīgākā un noteicošā, tā, no kuras labklājības un veselības atkarīga visa daudzus jo daudzus tūkstošus mazo un čaklo Dieva radībiņu veiksmīga pastāvēšana. Bet, kad bijām izziemojušies Vārkavas pagasta «Liepudruvās», šo plašo māju saimnieku nemaz negribējās savādāk kā par bišu karali saukt. Ne jau tāpēc, ka viņa drava būtu tā lielākā un bagātākā vai arī pats kur dravas lietas diži mācījies. ANTONAM ERTAM piemīt kas cits — liela cieņa pret mazajām bišām un arī prasme gādāt par savām pavalstniecēm, lai viņām jebkādos laika apstākļos ne nieka netrūktu.

Tiesi šī apstākļa dēļ «Novadnieka» žurnālisti arī meklēja iespēju tikties ar Erta kungu. Mūsu interese izraisīja nejaunā braucienā pa Vārkavas ciema apvedceļu krustcelēs pamanītais zilvioleti ziedošais lauks. Tāds neredzēts augs, kura medainā smarža, ievējojot caur mašīnas atvērtajiem logiem, ieintrigēja.

Graudu šepse nesanāk

— Tā ir facēlija, šopavasār iesēju pirmo reizi eksperimenta pēc. Paši ziniet, ar graudaugiem nekāda šepse nesanāk, tāpēc arī meklēju citas iespējas un nodarbošanās, — tā Antonam Erts. — Tā kā pirms diviem desmit no sievas krustmātes saņēmu mantojumā vairākas bišu saimes, turpinu to lietu tālāk un cenšos gādāt, lai manām me-

du nesējām nebūtu pārāk tālu pēc nektāra jālid.

Par medus augu facēliju biju tikai lasījis, bet pērn Daugavpils tirgū iepazinot ar kādu bitenieku no Višķu pagasta. Viņš lielījās, ka esot izmēģinājis un priecīgs par iegūto efektu. Tā nopirku no viņa facēlijas sēklas un pirmo lauku apsēju jau maija sākumā. Taču laikam būšu izvēlēties nepareizu agrotehniku, jo mācas virsū nezāles. Miglot facēliju nedrīkst, tas bitēm kaitīgi. Tāpat domāju, ka sēklai nav bijusi arī īsti laba dīgtspeja, sadīga pārlietu reti.

Cītīgi apstrādāju vēl vienu tīrumu, nomigloju nezāles un pirms Jāņiem facēliju iesēju vēl 70 simtdaļās. Skatos, dīgst tikpat slikti. Lai tur vai kā, bet uz rudens pusi uzdziedēs, tieši laikā, kad visur citur lielā ziedēšana jau beigusies.

Griķi kā Ķīnas mūris

Sūkstoties par pirmo neveiksmi ar svešzemju augu, Erta kungs aicina pāriet pāri ganībām, kur ceļa otrā pusē iesēts griķu lauks.

— Griķi ir latviešiem pārbaudīts un bitenieku vidū iecienīts medus augs. Vienīgi tas nav tiesa, ka sala baidās. Man bija gadījums, ka rudenī ar kombainu nokūtu, bet tur, protams, krietna daļa izbīra. Nākamajā pavasarī biju domājis lauku atstāt papuvē, bet, skatos, man tur griķi sadīguši. Nomigloju nezāles, šie auga, ka prieks.

Šogad 25. maijā iesēju divus hektārus. Skat, saauguši kā Ķīnas mūris, laikam būšu sējmašīnu par biezi noregulējis. Bitēm griķi dikti patīk, taču ne visu ziedēšanas

laiku pietiekami izdala nektāru. Pagājušajā nedēļā staigāju ap tīrumu un vēl nevienu biti ziedos nemanīju, bet pirms pāris dienām sāka naski lidot. Būs labs medus ienesums.

Kur es lieku tik daudz griķu? Nē, ar komerciju nenodarbojos, kopā ar labību maļu lopbarībai — govīm un cūkām labi garšo.

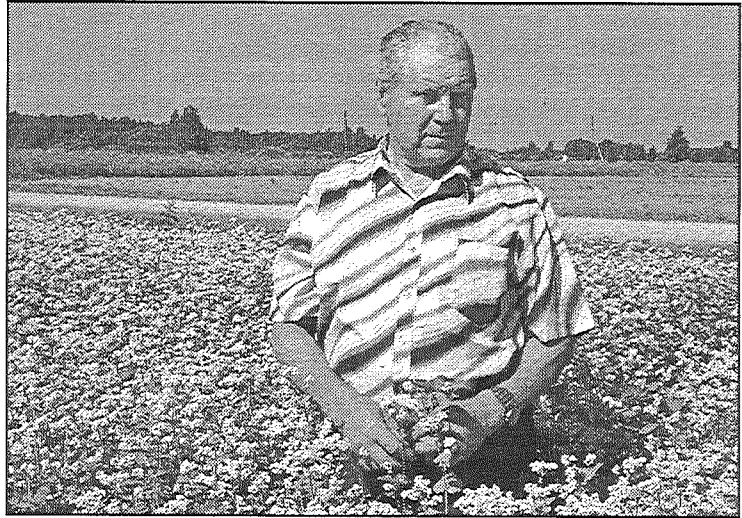
«Liepudruvas» attaisno nosaukumu

Celiņš uz Antona Erta mājām abās pusēs apstādīts ar liepām. Koka mūžā rēķinot, tikai tādas pusaudzītes vien ir, lai gan tuvāk pie ēkām zarus padebešos slej arī vecāki un daudz varenāki koki. Īsta bišu paradīze, kas attaisno zemnieku saimniecības lirisko nosaukumu.

— Grāmatā lasīju, ka liepas tikai reizi desmit gados izdalot īsto nektāru, bites tur vairāk lapu medu vāc. Kad nektāra pa pilnam, viņas liepās pa tumsu strādā, san vien. Arī apkārtnē ir daudz liepu, tāpēc manām bitēm darba «fronte» ir plaša.

Jācer, ka jūlija otrā puse būs pietiekami silta, jo augi vislabāk izdala nektāru ap +25 grādiem. Tā ir tāda smalka padarīšana, kur cilvēks neko daudz nevar pagrozīt, vienīgi nedaudz palīdzēt ar savu prātu un saprašanu.

«Liepudruvas» ir mana tēva mantojumā atstātā zemnieku saimniecība. Ne daudz, ne maz — 36 hektāri, no kuriem lielākā daļa ir tepat pie mājām, bet deviņi hektāri liels starpgabals divus kilometrus tālāk Vārkavas novada

● «Liepudruvu» saimnieks Anton Erts var būt patiesi lepns, jo tik kuplu un bagātīgi ziedošu griķu lauku reti kur gadās redzēt. Foto: M.Rukosujevs

atpalikuši būsim), atgriezamiem pie bišu lietām. Saimnieks spriež, ka ar bitēm esot tāpat kā ar maiziem bērniem — gan vieni, gan otri prasa nepārtrauktu uzmanību un rūpes.

— Man ir 12 bišu saimes. Patiesībā tas nav daudz, bet vasarā esmu kā piesiets pie šīm radībiņām. Kad sāk spietot, jāšēž klāt. Tikko es no mājas laukā, kur aizbraucu vai aizeju, tā šīs projām. Sieva Anna no bitēm baidās, un man atliek labākajā gadījumā ķeksēt no kāda koka šīs nost, sliktākajā — samierināties ar domu, ka citam biteniekam ar manējām paveiksies.

Laika gaitā bites esmu iemīlojis. Tiesa, nav bijis reizes, kad, pie stropiem strādājot, kāda neiedzeltu, taču tas ir veselīgi.

Bites — patikama radībiņa

Pārrunājuši Breša laikus, kas daudzziem zemniekiem deva iespēju atsperties, apsprieduši Eiropas Savienības perspektīvas (nekā laba tur nebūs, atpalikuši esam,

atpalikuši būsim), atgriezamiem pie bišu lietām. Saimnieks spriež, ka ar bitēm esot tāpat kā ar maiziem bērniem — gan vieni, gan otri prasa nepārtrauktu uzmanību un rūpes.

— Man ir 12 bišu saimes. Patiesībā tas nav daudz, bet vasarā esmu kā piesiets pie šīm radībiņām. Kad sāk spietot, jāšēž klāt. Tikko es no mājas laukā, kur aizbraucu vai aizeju, tā šīs projām. Sieva Anna no bitēm baidās, un man atliek labākajā gadījumā ķeksēt no kāda koka šīs nost, sliktākajā — samierināties ar domu, ka citam biteniekam ar manējām paveiksies.

Laika gaitā bites esmu iemīlojis. Tiesa, nav bijis reizes, kad, pie stropiem strādājot, kāda neiedzeltu, taču tas ir veselīgi.

Kas garšo bitēm?

Protams, ka ziedu nektārs, jūs teiksiet. Ja tagad mēģināsiet atsaukt atmiņā populārākos nektāraugus, diez vai saraksts būs garāks par pieciem vai desmit populārākajiem augiem, teiksim, kārkli, kļavas, liepas, pienenes, āboliņš, rapsis. Taču izrādās, ka medus nesējas labprāt mīlojas arī alkšņos, apsēs un bērzos, tiesa, šie koki ir pirmie putekšņu devēji pavasarī. Nektāru bagātīgi izdala kļavas, spēcīgas saimes no kļavam dienā var ienest pat 4 – 5 kilogramus nektāra. Bitēm patīk ganīties arī ievās, gobās, kastaņās un ozolos, kurus bites vairāk gan izmanto kā lapu medus avotu. Pilādži, vītoli, kārkli, lazdas, vilkābeles, krūklī, — arī šie Latgalē un citur Latvijā labi zināmie koki ir labas bišu ganību vietas. Kur nu vēl avenes, brūklenes, mellenes un virši.

Jebkurš bitenieks zinās stāstīt, ka uz dabas mātes piedāvāto «pusdienu galdū» paļauties nav prāta darbs. Lai bitēm nodrošinātu labu ienesumu, tīrumos un pļavās arvien plašāk tiek kultivēti dažādi nektāraugi.

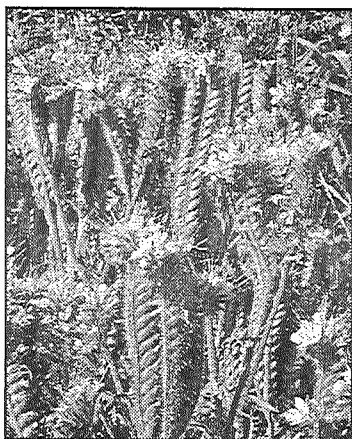
Baltais jeb bišu amoliņš

Latvijas klimatiskajos apstākļos tas ir viens no labākajiem nektāraugiem, no kura bites var ievākt līdz 400 kilogramiem medus no hektāra. Amoliņš ir divgadīgs augs un bagātīgi zied otrajā gadā pēc sējas no jūlija sākuma līdz augustam. Labvēlīgos apstākļos spēcīga bišu saime var ievākt līdz 10 kilogramiem nektāra dienā. Ja amoliņu izmanto skābarībai, tad to plauj tikai 10 dienas pēc uzdziedēšanas. Bet tas ir jādara naktī vai ļoti agri no rīta, kad amoliņā nav bišu.

Facēlija

Parastā facēlija ir viengadīgs, līdz 90 centimetrus augsts augs, kur stumbra un zaru galos ir ziedkopas, katrā ziedkopā 40 un pat 70 ziedu. Varat iedomāties, kas tā bitītēm ir par paradīzi! Gaišzilajos vai viegli violetajos ziedos bites labos laika apstākļos savāc no 100 līdz 800 kilogramiem medus no hektāra.

Bites facēliju apmeklē no agrā rīta līdz vēlam vakaram, ievāc nektāru un putekšņus. Facēlija sāk ziedēt septiņas nedēļas pēc iesēja-

● Facēlijas.

nas un zied apmēram sešas septiņas nedēļas. Katrs facēlijas zieds zied divas līdz trīs dienas, šajā laikā to apmeklē aptuveni 20 bišu. Facēlija aug dažādās augsnēs, tomēr labāk tā padodas un bagātīgi izdala nektāru mēsnotās smagās augsnēs. Labi priekšaugi facēlijai ir rušināmaugi vai āboliņš.

Facēlija ir salizturīga, tādēļ to var sēt gan agri pavasarī, gan rudenī pirms sala iestāšanās. Lai pagarinātu facēlijas ziedēšanu, pavasarī sēj vairākos termiņos ar apmēram divu nedēļu intervālu. Var sēt arī mistros kopā ar lupīnu, vīkiem vai zirņiem, taču šādos sējumos facēlija dod mazāk nektāra.

● Ežziede.

Griķi

Griķi ir viengadīgs, bet izcils nektāraugs — no griķiem bites var savākt 60 – 70 kilogramus medus no hektāra. Griķu medus ir tumšs, ar specifisku, asu garšu un patīkamu smaržu.

Griķi labi aug vieglās, mitrās augsnēs; kā arī kūdras augsnēs, tiem nepatīk kaļķainās un pārāk mitrās augsnēs. Griķus sēj maija beigās vai jūnija sākumā. Ja tos grib izmantot galvenokārt kā nektāraugu, tad ieteicams sēt divos termiņos ar divu nedēļu starplaiku. Griķi sāk ziedēt jau 35 līdz 40 dienas pēc sējas un zied līdz novākšanai.

Lapu medus — vērtīgs cilvēkam, kaitīgs bitēm

Ziedu medu iegūst, bitēm pārstrādājot nektāru. Lapu medu bites ražo no saldā, cukuriem bagātā šķidrums, kas atrodams uz augu lapām un radies vai nu augam izdalot šūnsulu caur atvārsnītēm sīku pilieniņu veidā, vai arī kā dažādu insektu vielmaiņas produkts. Bezienesuma vai neliela ienesuma laikā bites to savāc medus ražošanai. Visvairāk lapu medus bites savāc no ozolu, liepu, kļavu, ievu un ķiršu lapām.

Lapu medus krāsa var būt no gaišas līdz tumšai, bet parasti tam ir zaļgana nokrāsa un īpatnējs spīdums. Lapu medus no ziedu medus atšķiras arī pēc ķīmiskā sastāva. Tam ir mazāk vienkāršo cukuru, bet vairāk saharozes, kā arī divas reizes vairāk olbaltumvielu un 3,5 reizes vairāk minerālvielu nekā ziedu medū. Tiesi paaugstinātā minerālvielu saturs un grūti sagremojamo vielu dēļ lapu medus bitēm ir kaitīgs, it sevišķi ziemošanas laikā. Tad bites var pat saslimt ar lapu medus toksikozi. Toties cilvēkam lapu medus nav kaitīgs, bet pat vēlams.

Lappusi sagatavoja L.Kirillova

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBAS

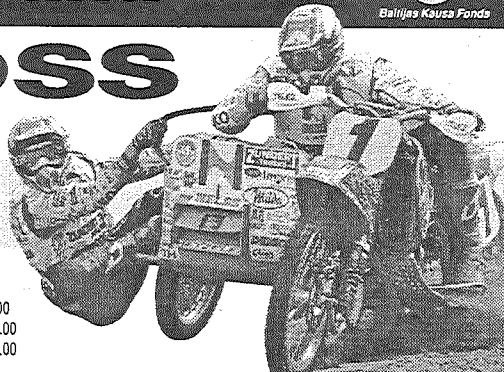
«Zelta Zirga» ROKA festivāls

no ArtRock... līdz... Grungy

Krāslavā (Priedainē)

27.07. 20⁰⁰Programmā: - uzstājas grupas - Citrus, Holy Lamb, Discrim, Jugra, Margaritas Ante Porcos, Iji, Gravis
- Austrumu cīņu veidu paraugdemonstrējumi

Biļešu cena: Ls 1.50

23⁰⁰ Uguņošana+ MOTOKROSS
«Baltijas Kauss 2002»28.07. Krāslavas posms
«Ernestu» trasēGenerālsponsors
APVENGA OŠVEDNĪMĒ
PCTVL ЗаПЧЕЛBiļešu cena:
bērniem līdz 12 g.v., pensionāriem un invalīdiem
(uzrādot apliecības) - BEZ MĀKSAS
jauniešiem līdz 16 g.v. - Ls 1.-. pārējiem - Ls 1.50,
Apsargājama auto stāvieta - Ls 1.-.Dienas kārtība:
Treniņbraucieni no 9.00
Kvalifikācija no 11.00
Finālbraucieni no 13.00

Programmas nagla: WALL STREET Balva Supersprintā - ar prognozēm, loteriju un balvām skatītājiem. Galvenā balva - SIEMENS Mobile mobilais tālrunis.

Pārdod

zemi 49 ha, t. sk. mežs 7 ha. Tālr. 7620427;
māju un zemi Pēterniekos. Tālr. 42636;vai izīrē 1,5 istabu dzīvokli Preiļos. Tālr.
21529 (19.00-22.00);1 istabas dzīvokli Preiļos (lēti). Tālr.
6840910;

Ķīnas rozi. Tālr. 55766;

miežus, kviešus, sienu rulonos. Tālr. 53-
36623;lentsāgu metināšanas aparātu. Tālr. 56-
21620 vakaros;

govi. Tālr. 55766.

Dažādi

dzīvokļu remonts. Tālr. 9638460;

vajadzīga aukle zēnam (1,2 g.) Līvānos.
Tālr. 6359962.24. jūlijā pārdos melnus, brūnus, raibus jaunputnus (2-
6 mēn.), deļējvistas (10-12 mēn., cena no Ls 0.80), Pekīnas
pīteņus, pelēkus, baltus zosēnus, gaišos, bariņu, baltos
platkrūšu tītarus (pēc pasūtījuma). Gaišos 7.00, Riebiņos
7.15, Preiļos 7.30, Anspokos 8.00, Kastīrē 8.10, Aglonas st.
8.20, Aglonā 8.35, Jaunaglonā 8.50, Ārdavā 9.10, Aizkalnē
9.25, Raudavkā 9.35, Pīliskās 9.50, Vārkavā 10.05, Upmalā
10.20, Vanagos 10.45, Rožupē 10.55, Līvānos 11.10, Jaun-
silavās 11.40, Zundānos 11.50, Turkos 12.00, Stekos 12.10,
Rudzātos 12.20, Priekujos 12.40, L. Anspokos 12.50, Smelteros
13.00, Polkoronā 13.15, Sījukalnā 13.35, Galēnos 12.50, Stabul-
niekos 14.05, Pieniņos 14.20, Soidros 14.40, Pelēcos 14.55.
Tālr. 21270, 9186065.Unikāls piedāvājums
dzīvokļa iegādei vai remontamTikai Hipotēku bankā īpaši izdevīgi aizdevuma
noteikumi valsts atbalstītas programmas ietvaros:

- likmes, sākot ar 6%;
- līdz 12 gadiem;
- bez papildu ķīlas.

Hipotēku banka

Tavas valsts banka

www.hipo.lv

Tālr. 8000100.

Preiļi, Brīvības iela 2, tālr. 5307063.

Policija meklē bezvēsts pazudušo

Preiļu rajona policijas pārvalde meklē bezvēsts pazudušo
Jāni Bricu, dzimis 1926. gadā, dzīvo Preiļos Liepu ielā, kurš
2002. gada 10. jūlijā izgāja no mājām un līdz šim brīdim nav at-
griezies.Pazīmes: augums 176-177 cm, mati tumši. Bija ģērbies gaišā
žaketē, galvā melna berete, kājās tumšas kurpes, uz rokas
pulkstenis dzeltenā ietvarā.

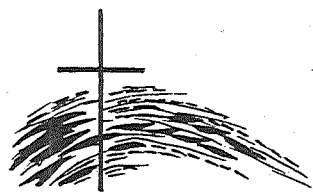
Līdzī bija personu apliecinoši dokumenti.

Lūdzam sniegt jebkādu informāciju pa tālr. 5302800, 5302802.

Darbu steigā neaizmirstiet līdz 27. jūlijam
abonēt laikrakstu «Novadnieks» augustam
un pārējiem gada mēnešiem
un vinnētIU «Volkovs», IU «Arka», V.Šoldres IU, veikala «Astra»,
veikala «Ģimenīte», IU «Komar Karate Klubs Aglona»,
SIA «Salang - Preiļi», «Unibankas», IU «Afrodītes dārzs», IU «Paula 3»,
«Grindeks», SIA «LETGLAS» un «Lattelekom» balvas.Kosmētikas kompānija konkursa kārtībā
piedāvā darbu mārketinga
koordinatorei Preiļu rajonā.Uz pārrunām pieteikties pa tālr. 9246371
līdz 31.07.2002.Paplašinot darbību, SIA «RNS-D»
steidzīgi aicina darbā būvdarbu vadītāju.
Pieteikuma vēstules un CV sūtīt līdz 31.07.2002.
Līvāni, Dzelzceļa iela 19, LV-5316,
fakss 5307149, e-mail - rnsd@livenet.lv,
Tālr. uzziņām 5307146SIA «Vilcāns V» Līvānos, Alejas ielā 19
(Ubaglīci pie pilsētas stadiona)
izgatavo melnā granīta
pieminekļus, apmales un
melnās betona apmales.
Līvānu novada iedzīvotājiem LĪZINGS!
Tālr. 6469426, 53 41555 pēc 20.Z/s «Musino» iepērk aitas
(Ls 0,80), govīs, teles, bulļus,
cūkas, zīrgus.

Tālr. 55639, 55798, 23887, 6461550.

Iepērk mājlopus dzīvsvārā.

Samaksa tūlītēja. Formē subsīdijas.
Tālr. 54-31453, 54-34420, 9615732,
9629167, 9522841.SIA «VILS G» iepērk jaunlopus,
teļus, cūkas, aitas dzīvsvārā.Samaksa tūlītēja.
Tālr. 9199314.SIA «Ranko» iepērk
mājlopus dzīvsvārā.Samaksa tūlītēja.
Tālr. 42807, 44179, 9161121.SIA «Kārlis Viens» iepērk
mājlopus kautsvārā.Samaksa tūlītēja (pie svēršanas).
Formē subsīdijas.
Tālr. 6468887, 53-48524, 53-48531.SIA «Dubiki» pērk cūkas, liellopus,
jaunlopus, aitas dzīvsvārā.Samaksa tūlītēja. +12%, +18%.
Tālr. 9121830, 6467570, 54-74696.Pērk cirsmas un mežus
īpašumā, zemi ezera krastā.
Tālr. 9104510.«B» kategorijas autovadītāju kursi
«Autoskolā Līvāni»
Preiļos, Liepu ielā 2, tālr. 9511995, 9570135,
21072 (vakaros), Līvānos, Zaļajā ielā 6-46,
tālr. 9609226, 43505.
Skolēniem un studentiem atlaides.Dziedniece Tamāra palīdz
atbrīvoties no dažādām slimībām,
atrisināt ģimenes problēmas,
veic darbu ar fotogrāfijām,
zīlē ar parastajām un «taro» kārtīm.
Pieņem katru piektdienu Preiļos
no plkst. 10.00.
Pieteikties pa tālr. 22648.SIA «Piebaigas tekstils» vilnas maiņas punkts rīko
izbraukumu 23. jūlijā Sījukalnā 9.00, Galēnos 9.30, Trū-
pos 10.30, Stabulniekos 11.00, Polkoronā 11.30, Smel-
teros 12.00, Priekujos 13.00, Rudzātos 14.00, Rožupē
14.30, Vanagos 15.00, Sutros 15.30, Līčos 16.00, An-
spokos 16.30, 24. jūlijā Aglonā 8.00, Ārdavā 12.00,
Aizkalnē 13.00, Upmalā 14.00, Vārkavā 15.00.Sāp sirds, no tēva šķiroties,
Kad viņa taka smilšu kalnā iet.
Izsakām līdzjūtību Arkādijam
Lazdānam, no TĒVA atvadoties.
Preiļu 1. pamatskolas kolektīvsSkumji noliec galvas priedes klusās,
Nolīst ziedos rīta mirdzums silts.
Nošalc vēsma, mierīga lai dusa,
Lai tev viegla dzimtās zemes smiltis.
Sērās noliecām galvu un skumju
brīdī esam kopā ar
Ilmāru Kivlenieku, uz mūžu
no TĒVA atvadoties.
Jēkabpils APUz tavām mājām bēda atnākusi
Un tavu sirdi aukstām plaukstām
skar.
Izsakām līdzjūtību Inārai Savickai,
TĒVU smiltajā pavadot.
Zemessardzes Preiļu bataljona
štābs